

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΤΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ Από τής 1 Ιανουαρίου ή 1 Ιουλίου Έσωτερικού δρ. 6. — Έξωτερικού φρ. χρ. 8.	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ «Αναπλάσεως και εκδόσεως του Χρυσοστόμου Ιδρυς Φιλίσσα, 5, παρὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.
--	--	--

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου τῆς «Αναπλάσεως». — Ἐπιστολὴ περὶ τοῦ Καρναβάλου ὑπὸ Α.Κ. — Ἐυαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκριου. — Ἀποστολικὸν Κήρυγμα Πανκρέτου Χ. Δουληγέρη. Ὁ Παῦλος κατὰ τῶν σκηνδοκλοποιῶν. — Ἐυαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου. — Ἀποστολικὸν Κήρυγμα Χ. Δουληγέρη. Τὸ τερονὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ ζωῇ. — Ὁ Ραββῖνος Ἰσαὰκ Μ. πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν καὶ χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος, ὑπὸ Νικολάου Χ. Ἀμβρόζη. — Ἐπιστολὴ Μιχαὴλ Ι. Γαλανοῦ διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς «Ἐπιγνώσεως». — Συγχρονη-ἥριοι ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιμ. Δουληγέρη εἰς Μητροπολίτην Πάφου. — Ἐκθεαὶ τῆς Ἐφορῆς τοῦ ἐν Πύργῳ Τμήματος τῆς «Αναπλάσεως». — Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγέλιον — Κήρυγμα «Αναπλάσεως».

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Τὴν 28ην λήξαντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ὥραν 2αν μ. μ. συνεκροτήθη ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συλλόγου τῆς «Αναπλάσεως» ἡ ἐτήσια Γεν. Συνέλευσις τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν. Μετὰ τὴν νενομισμένην προσευχὴν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως ἐπικυρωθέντα· ἀκολούθως ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ 1900, ὃ δὲ Ταμίας κ. Γ. Στρατούλης ὑπέβαλε τὴν ταμιακὴν διαχείρισιν τοῦ Συλλόγου διὰ τὸ ἔτος 1900, ὡς καὶ ἰδιαιτέραν τοῦ ἱερογραφικοῦ Τμήματος διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, συνοδεύσας ἐκατέραν μὲ ἰδίαις παρατηρήσεσι. Ὑπέβαλεν ἐπι οὖν κ. Ταμίας κατάστασιν τῆς κατὰ τὴν 31 Δεβρίου 1900 ἐντόκου καταθέσεως τοῦ ἱερογραφικοῦ Τμήματος παρὰ τῷ κ. Χουζέ· ἡ δὲ ἐξελεγκτικὴ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1900 ἐπιτροπὴ καθυπέβαλε διὰ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν

αὐτῆς κ. Ι. Σιδερίδου τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς μετὰ καθαροῦ λογαριασμοῦ παραληφθέντων βιβλίων ὑπὸ τοῦ πράκτορος τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν πωληθέντων. Τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκθέσεις καὶ λοιπὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἔγγραφα δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου, συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Διοικητ. αὐτοῦ Συμβουλίου, ἐνέκρινε νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῆς αἱ δέουσαι εὐχαριστίαι πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Κρήτης κ. Εὐμένιον, πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Σάμου κ. Ἀθανάσιον, πρὸς τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν Σάμου, καὶ τὸν παρ' αὐτῇ ἐπόπτην τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ἀριστομένην Σπερτιογλίδην, καθὼς καὶ εἰς τοὺς συντελέσαντας διὰ τῶν δωρεῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἐπαρχιακοῦ κηρύγματος τοῦ Συλλόγου ἀνήθηκε δὲ εἰς τὸ προεδρεῖον ὅπως διερμηνεύσῃ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐνδημοῦσαν κ. Κόμητσαν Ριακούρ ὅσον διὰ τὴν χρηματικὴν αὐτῆς δωρεὰν πρὸς τὸν Σύλλογον, ὅσον καὶ διὰ τὰ δωρηθέντα βιβλία καὶ τὸ ὄλον αὐτῆς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐξέφρασε τὰς αὐτῆς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τὸ Διοικητ. τοῦ Συλλόγου Συμβούλιον καὶ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐξέλεξε δὲ ὡς ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1901 τοὺς κ. κ. Ι. Σιδερίδην, Χρ. Μητρόπουλον καὶ Ν. Καργαδούρην.

Ἐν τέλει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐν πολλῇ ἀγαλλιάσει ἤκουσε δήλωσιν τοῦ κ. Ἀγτιπροέδρου σχετικὴν πρὸς τὴν ἰδρυσὶν Καταστημάτων τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπεψήφισε τὰς ἐπὶ τούτου προτάσεις αὐτοῦ, περὶ ὧν γινῆσεται δημοσίευσις ἐν καιρῷ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1900

Φίλοι συνάδελφοι

Συμφώνως πρὸς τὸ α' ἐδάφιον τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, τὸ Διοικητ. αὐτοῦ Συμβούλιον ὑποβάλλει πρὸς ὑμᾶς τὴν διὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους 1900 ἔκθεσιν αὐτοῦ.

Πρῶτον αὐτοῦ ἔργον κατὰ τὸ διαρρυθσάν ἔτος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκδοσὴν τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγ. Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου Ἑρμηνείας καὶ προσευχῶν, φέρουσαν καὶ σύστασιν ἐκ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δι' ἐγκυκλίῳ αὐτῆς, πρὸς ἀκόλουτον κυκλοφορίαν καὶ ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἴκουμ. Θρόνου. Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἔργου τούτου ἐχαιρέτισεν εὐφροσύνῃς ὁ ἅπανταχοῦ ὁμογενῆς καὶ ὁμόδοξος κόσμος, καὶ Ἱεράρχαι δὲ καὶ ὑπουργοὶ καὶ καθηγηταὶ καὶ λόγιοι καὶ πλείστοι ἐκ τῶν τοῦ εὐσεβοῦντος λαοῦ συνχάρησαν διὰ θερμῶν ἐπιστολῶν τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου. Οὐσίως ἐκρίναν, μετὰ περισσῆς εὐμενείας, τὴν ρηθείσαν ἐκδοσὴν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ καθημερινοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης, ἐξάρματα μετ' αὐτῆς καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς δωρεάν τοῦ πανοσιολογιστάτου μεγάλου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν Εὐεργέτου κ. Μελετίου Βαγανέλλη.

Ἰδιαζόντως ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ αὐτοῦ Πανιεράτου δὲ Μητροπολίτου Κρήτης κ. Εὐμένους εὐφραστήθη ν' ἀγοράσῃ διακόσια ἀντίτυπα τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθ. ἁγίου Εὐαγγελίου, ὅπως διανεμηθῇ ταῦτα δωρεάν, καὶ μετὰ μεγίστης εὐφροσύνης γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὁ ἐν Σάμῳ ἐπίσκοπός τῆς Δ. Ἐκκλησίας κ. Ἀριστομένης Στεργιογλίδης δι' ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν ἡγεμονίαν Σάμου καθηγητάς, Διευθυντάς, διδασκάλους καὶ διδασκαλίους ἐδήλωσεν ὅτι ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦ 1901 εἰσάγεται ὡς διδακτικὸν βιβλίον τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐκδομένον Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ὑπὸ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Κ)λεως σφιστομένου. Τῷ Διοικητ. τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου Συμβούλιον, ἐκφράζον τὰς ἐνθέριμους αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α. Πανιεράτου τὸν Μητροπολίτην Κρήτης καὶ πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Σάμου καὶ τὴν ἐν Σάμῳ ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον τῆς Δημοσίας Ἐκκλησίας κ. Ἀριστομένην Στεργιογλίδην, προτείνει ἅμα ἕπως καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου ἐκφράσῃ τὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

Γνωρίζομεν δευτέρον πρὸς ὑμᾶς, φίλοι ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» συνάδελφοι, ὅτι ἐκ τῶν πέμψι φηφισθέντων ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὡς ἐπιτίμων μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλ-

λόγου, εὐφροσύνησαν νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν τὴν ἀποδοχὴν τῶν, ἡ μὲν Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης Κωνσταντίνος ὁ Ε', διὰ τοῦ ἐξῆς πολυσεβάστου ἡμῖν Γράμματος Αὐτοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1900.

Ἐντιμώτατοι Κύριοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Προεδρεῖον τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετροπότητος, χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εὐχὴν παρὰ Θεοῦ. Πάνυ ἀσμένως διεξήλθομεν τὸ αὐτὸ α'. Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους μνηολογούμενον ἔγγραφο, δι' οὗ οἱ ἐντιμώτατοι, ὅ τε Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κύριος Κ. Διαλησιμᾶς καὶ ὁ Γραμματεὺς κύριος Μ. Ι. Γαλανός, ἀνακοινοῦνται ἡμῖν τὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Συνελεύσεως ἀνακήρυξιν ἡμῶν ὡς ἐπιτίμου αὐτοῦ μέλους. Τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ὡς ἀθύρητον ἐδήλωσαν ἀισθημάτων νίκης στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν πηδαλιουχοῦντα τὸ ἱερόν σκάφος τῆς κοινῆς Ματρῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετ' εὐαρεσκείας ἀποδεξάμεθα, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅση τὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου βίως Χριστιανικὸν καὶ ἠθιοπλαστικὸν πρόγραμμα ἴαν ἡμῖν περισπούδαστον διατελεῖ καὶ ἐπαξίως ἐπαινετόν. Ἀπονέμοντες τοίνυν τῷ Ἐντίμῳ Προεδρεῖῳ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν ἀξιόμην πατρικῶς ὅπως αὐταὶ ἐρμηνευθῶσι καὶ τῇ δλομελείᾳ τοῦ Συλλόγου μετὰ τῶν ἡμετέρων εὐλογιῶν καὶ πατρικῶν εὐχῶν, ἵνα ὁ Οὐράνιος Πατήρ τῶν φῶτων ἐνισχύῃ πάντας ὑμᾶς εἰς τὸ ἔσσαν τοῦτο ἔργον, ἐπιδαφιλεύων ἅμα ἐκάστῳ τὴν χάριν Αὐτοῦ καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης διάκρυος.

Ἦ δὲ αὐτοῦ Πανιεράτου δὲ Μητροπολίτου Δέρκων κ. Καλλίνικος διὰ τοῦ ἐξῆς τιμιωτάτου ἡμῖν γράμματος Αὐτοῦ.

Τῶς ἐντιμωτάτοις κυρίοις τοῖς ἀποτελοῦσι τὸ προεδρεῖον τοῦ ἐν Ἀθήναις «Συλλόγου Ἀναπλάσεως» ἐν Κυρίῳ χαίρειν. Ἀπὸ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 19 τοῦ μηνῶς Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους γράμματος τοῦ ἐπιτίμου προεδρεῖου τοῦ ἡμετέρου περισπούδαστου Συλλόγου γηθησύνως ἔγνων, ὅτι ἐν γενικῇ αὐτοῦ συνελεύσει ἀπιδὼν οὗτος ἀγαθοεούλος εἰς τὴν μικρὰν συμβολὴν μου ὡς μέλους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἤξιωσέ με τοῦ τίτλου ἐπιτίμου μέλους τοῦ κύνιοφλοῦς τούτου Σωματείου.

Καίτοι οὐδὲν πλέον τοῦ καθήκοντος ἐπετέλεσα τόσῳ ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἔθνικῶν πραγμάτων πολυχρονίῳ δράσει, ὅση καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ληφθεῖσα Συνδικτικῶς προνοία, οὐδὲν ἤττον μετὰ εὐαρεσκείας ἀποδεχόμενος τὸ φιλόφρον τοῦ Συλλόγου φήμισμα, καὶ τοῦτο ὡς τεκμήριον εὐλαβοῦς νίκης ἀγάπης πρὸς τὴν ἱερωρχίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κρίνων, προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὰς ἐπι τούτου ἐνθέριμους εὐχαριστίας μου τῷ ἐντίμῳ Προεδρεῖῳ, παρακαλῶν ἅμα ὅπως ἐρμηνευθῶσιν αὐταὶ καὶ τῇ σεμνῇ δημηγύρει τῶν τοῦ Συλλόγου εὐσεβεσσάτων καὶ φιλοπονωτάτων μελῶν.

Ἐδχόμενος δ' ἐκ μέσης ψυχῆς τῷ ἐπιτίμῳ Συλλόγῳ τελε-

σφύρον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρίστου αὐτοῦ προγράμματος τῆς διὰ τῆς προγονικῆς παιδεύσεώς καὶ διὰ τῶν χριστιανικῶν ἔργων ἀναμορφώσεως, εὐχόμεν ὑμῖν καὶ προσωπικῶς ἐκάστῳ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν μετὰ παντός δωρηάματος ἀνοθεῖν καταβαίνοντος ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν Φῶτων τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ἐπι τούτοις εἴητε ἐν Κυρίῳ υγιαίνοντες.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 22 Αὐγούστου 1900

Διάκρυος πρὸς Θεὸν εὐχέτης καὶ πρόθυμος.

† Ὁ Δέρκων ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ δὲ Πανιεράτου δὲ Μητροπολίτης Προικοννήσου ἐπέστειλε πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου τὸ πατρικώτατον τοῦτο γράμμα :

Ἐξιότιμο κ. Ἀντιπρόεδρε τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» εἰς Ἀθήνας.

Ἀσμένως ἐδέχθην τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἰουλίου ἐ.ἐ. ὑμετέρων ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἐγνωρίζετό μοι ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ἡμετέρου τῆς «Ἀναπλάσεως» Συλλόγου ἐκήρυξε τὴν ἡμετέραν ταπεινότητα ἐπιτίμου αὐτοῦ μέλους. Ἐπι τῇ εὐκαίρῃ ταύτῃ εὐχαριστῶν ἐκ καρδίας τὸν κ. πρόεδρον καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου, παρακαλῶ ἅμα νὰ ἴσθῃ βέβαιον ὅτι διατελῶ ἐσσεὶ ἐνθέρμως πρὸς Θεὸν εὐχέτης, δεόμενος γυθιμερῶν τῷ Ἰψίστῳ Ἰνα σέπη καὶ ποδηγητῇ τὸν Σύλλογον ὑμῶν, εἰς ὃν ἠνέλαθεν ἱερόν ἀγάνα πρὸς δόξαν καὶ εὐκλειαν τῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἐφ' ᾧ εἴητε υγιαίνοντες ἐν Κυρίῳ τέκνα περισπούδαστα τῆς ἡμετέρας ταπεινότητος.

Ἐν Ἀλώμῃ τῆς Προικοννήσου τῇ 26 Αὐγούστου 1900

† Ὁ Προικοννήσου ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

διάκρυος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογιώτης τέλος, ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Χρυσόστομος, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Θεωρησάσεως τῆς σύντομον ἐρμηνείαν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἅγιου Εὐαγγελίου μετὰ τῶν εἰς ἕκαστον κεφάλιον προσευχῶν καὶ προτεινάσεως εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τὴν ὑπ' αὐτῆς σύστασιν τοῦ ἔργου, ἀποδεξάμενος τὴν εἰς ἐπιτίμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἐκλογὴν του, ἐπέστειλε τῷ κ. Προεδρῳ τὸ γράμμα τούδε.

Ἐδχόνεσπατε Κύριε Πρόεδρε,

Καίτοι ἐν πεποιθήσει φρονῶ, ὅτι οὐδεμίαν ἀξίαν λόγου παρέσχον ὑπηρεσίαν τῷ ἀγαπητῷ μοι Συλλόγῳ τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ κατ' ἀκολουθίαν μερίζω ἡ κατ' ἐμὲ εἶνε ἡ ἀπαδιδωμένη μοι τιμὴ τῆς ἐκλογῆς εἰς ἐπιτίμον τοῦ Συλλόγου μέλος, ὅμως ἐν ἀγαλλιάσει ἐσάρτησεν ἡ καρδία μου, ὅτε κομισάμενος ἐμελέτησα τὸ πολυτίμητον δι' ἐμὲ τοῦτο γράμμα τοῦ Συλλόγου, καὶ εἶδον ὅτι καὶ ἡ ἐμὴ εὐτέλεια ἐναρμόμιος ἐγενόμην μετὰ τῶν διακρεπῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες τοσοῦτον ἐπωφελῶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προήγαγον τὸ ἔργον τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ δικαιοστέτους διὰ τοῦτο ἐκτίσαντο τίτλους εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου, τοσοῦτω δὲ μᾶλλον ἡ χαρὰ μου εἶνε τετελειωμένη, ὅση τὸ δι' ἐμὲ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός ἐχει ὡς ἀφορμὴν τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματ-

θαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου ἐργασίαν μου. Εἰργάσθην κατὰ καθήκον συνεδήσεως καὶ πεποιθήσεως, καὶ ἅμα ὑποβοηθῶν τὰς πεποιημένας βουλὰς τοῦ πανσεβάστου καὶ σοφοτάτου Πατριάρχου καὶ Δεσπότη μου. Διὰ τούτου εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἐκ ψυχῆς. Καὶ εἶθε ὁ Θεὸς νὰ κρατῆν τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν, αἵτινες τόσον ἔλθω-πρεπῶς καὶ ἐπωφελέστατα διευθύνουσι αὐτό. Εἴητέ μοι υγιαίνοντες καὶ εὐτυχούντες.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 15 Αὐγούστου 1900.

Πρόθυμος ἐν παντί

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Κλειόμεν τὸν περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου λόγον προσθέτοντες, ὅτι ἐτοιμασθεῖσα καὶ ἡ σύντομος ἐρμηνεία τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου μετὰ τῶν οικείων προσευχῶν, ὑποδηλώθησεται ἐντός τοῦ ἐπομένου μηνὸς Φεβρουαρίου εἰς τὴν κρίσιν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Μετὰ ἰδιαίτερας ἀγαλλιάσεως, φίλοι συνάδελφοι, γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς τὸ ὑπὸ τῆς Α. Πανοσιολογιώτητος τοῦ Μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Συλλόγου κ. Μελετίου Βαγανέλλη δοθέν νέον δαίγμα χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλοφροσύνης. Πέμψας δηλαδὴ τὸ ἀντίτυπον 575 ἀντιτύπων τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἅγιου Εὐαγγελίου ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διανεμηθῶσι ταῦτα εἰς ἀπόρους παιδάς, διατυπώσας ἅμα τὴν παράκλησιν ὅπως διὰ καταλλήλου ἐνεργείας τοῦ προεδρεῖου εὐδοκήσῃ νὰ καθορίσῃ τὰ τῆς διανομῆς ἢ Α. Μ. ἢ Σεπτῆ ἡμῶν Βασίλισσα. Ὡς δὲ ἔχετε ἴδει ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» τῆς 25ης μηνὸς λήγοντος, ἡ ἐπιθυμία αὕτη τοῦ γεγαροῦ πρεσβυτέρου ἐξεπληρώθη, τῆς Α. Μ. προθύμως ἀποδεχθεῖσας τὴν διατυπώθεισαν δι' ἐπιστολῆς τοῦ προεδρεῖου παράκλησιν καὶ ἐνεργησάσης τὴν διανομὴν διὰ τοῦ πανοσιολογιστάτου ἱερέως τοῦ Ἀλεξοφείου Ἐφρηβίου καὶ ἡμετέρου ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» συναδέλφου κ. Τιμοθέου Ἀναστασίου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καθὼς καὶ ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Μ. ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Δ. Μεσσαλά ἐδημοσιεύθησάν ἡδὲ ἐν τῷ εἰρημένῳ φύλλῳ τῆς «Ἀναπλάσεως».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου γνωρίζει ἀκόμη πρὸς ὑμᾶς, φίλοι συνάδελφοι, πρᾶγμα ἄλλως τε γνωσθήμενον, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὸ ὑπ' αὐτοῦ διενεργούμενον Θεῖον κήρυγμα ἐξήκολούθησεν ἀνελλιπῆς καὶ μετὰ μείζονος μάστιγα ἐντάσεως καὶ ἐπιδόσεως. Καὶ ἐν Ἀθήναις μὲν καὶ Πειραιεὶ διενεργήθη ὑπὸ πλείονων ἔργα τῶν τοῦ θεοῦ λόγου, ὃν τὰ ὀνόματα βλέπετε ἀνὰ ἐκάστην ἐβδομάδα εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀναπλάσεως», ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας δὲ ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιστάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Παναρέτου Δουληγέρη, καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαὴλ Γαλανοῦ, Ὁ Πανοσιολογιώτατος κ. Πανάρτος Δουληγέρης, τὸ μὲν θέρος ἐκήρυξεν ἐν Αἰγίνῃ, Πόρῳ, Ἀστέρι, Θήβαις, Λεσδαίᾳ, Βόλῳ καὶ ἄλλαχοῦ, κατὰ δὲ τὸ φθινόπωρον ἐλόκληρον ἀνὰ τὴν Φθιώτιδα καὶ τὴν Θεσσαλίαν, περιελθὼν τὰ πλείεστα αὐτῶν μέρη. Τῆς δευτέρας ταύτης περιόδου σὺν-

τομος. Έκθεσις ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἀναπλάσει, μετὰ πάλ-
λης δὲ τῆς χάριτος γνωστοποιούμεν ὑμῖν, ὅτι ἀπέβη ἐξόχως
καρποφόρος, καθὼς διπιστώθη καὶ ἐκ δημοσιογραφικῶν
ἄντα πορίσεων εἰς τὰ καθημερινὰ φύλλα καὶ ἐκ πλείστον
ἀνακαινίσαντες πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλό-
γου. Ὁ δὲ κ. Μιχ. Γ. Γαλανός ἐκήρυξε τὸν μὲν Ἰανουάριον
λήξαντος ἔτους ἐν Βόλῳ, κατ' Ἀγούστον δὲ ἐν Θήβαις καὶ
Λεβαθεῖς, καὶ κατὰ Νοέμβριον ἐν Πύργῳ, Λεγαίνοις, Λι-
γίῳ καὶ Κορίνθῳ.

Διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν τοῦ Συλλόγου κήρυγμα εἰσέφερον ἢ
ἐμπλεως εὐλαθείας βαθυτάτης καὶ ἀληθῆς καὶ περὶ τοῦ ἐπι-
νή τῆς Ἑλλάδος φιλῆ κ. Κήρυγμα Ριζογούρου δρ. 489
Ὁ κ. Ε. Ἀναγνωστόπουλος » 25
Ὁ κ. Ἀγαθόνικος Ζωγράφος » 80, 90
Διάφοροι ἀνόνημοι » 73, 80
Καὶ ὁ κ. Θ. Ἰωάννου » 100
768, 70

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ἤρ' ἐπτακοσίας ἐξήκοντα ὅκτω καὶ
λεπτά ἐδομήκοντα. Ποσὸν βεβαίως μικρὸν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
αἰσθημάτων, ἅτινα προεκάλεσαν μὴ τὴν εἰσφορὰν του, μέγα,
καὶ διὰ τοῦτο συντέλειαν ὅπως μέγα ἔργον προέβη ἐξ αὐ-
τοῦ. Διότι ἡ περιοδικὰ τοῦ πατρὸς Δουλιγγέρη ἔσχε μέγιστα
ἀποτελέσματα ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἐπαρχιακῆς θρησκευτικῆς
ζωῆς, καὶ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐν τῶν ἐν Ἑλλάδι
φροντισιῶν σημείων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Εἰς τοὺς εἰσνεγκόμενους τὰς ἀνωτέρω δωρεὰς προτείνει
τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, φίλοι συνάδελ-
φοι, ὅπως ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τῆς Γεν. Συνελεύ-
σεως, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν εὐγενεστάτην κήρυξιν κ. Ριζογούρου
προτείνουσι ὅπως ἐκφράσῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις διὰ τοῦ προε-
δρῆ τοῦ ἐνθέρμου αὐτῆς εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῷ ὅτι ἐκτός
τῆς χρηματικῆς δωρεᾶς, διετρέψασε τὴν πρὸς τὸν Σύλλογον
στοργὴν τῆς καὶ διὰ δωρεᾶς πολλῶν δεκάδων τῶν ἀγνο-
τάτης γαλλικῆς διηγηματογραφίας πάντη διαφόρου τῆς
γνωστῆς μυθιστορικῆς ρομανογραφίας, καὶ πολλὰς ἄλλας
ἠθικὰς ἐνδείξεις παρέσχε τῆς βαθυτάτης ἐκτιμήσεώς τῆς
πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τοῦ εἰλικρινοῦς
αὐτῆς ἐνδιαφέροντος πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξύψωσιν τῆς θρη-
σκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ζωῆς.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀνελλιπῶς ἐπίσης ἐξεδίδοτο καὶ
τὸ ἡμῶν περιοδικὸν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, εὐφρα-
στον δὲ σύμπτωμα εἶνε ὅτι ἐκδίδεται ἤδη εἰς ἀντίστυπα
ἀνω τῶν πέντε χιλιάδων, σπουδαίως ἀξιοσημείωτος τῆς ἐν τῷ
ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ κυκλοφορίας του.

Ταυτὰ ὑπῆρξαν τὰ κατὰ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον, Κύ-
ριοι συνάδελφοι, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ λήξαντος
αἰῶνος. Ἡ δὲ χάρις τοῦ ἐν Γραφῇ Θεοῦ ἡμῶν εἶθε νὰ τὸν
προαγάγῃ μέλλον κατὰ τὸν νέον αἰῶνα καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ
νὰ τὸν ἴδωμεν συμβάλλοντα ἐτι σπουδαιότερον εἰς τὴν
κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ, δι' ἃν συνέστη, καὶ βοηθούμενον εἰς
τὸ ν' ἀναδείξῃ μεταξὺ τῶν τάξεων αὐτοῦ πλείστους

καὶ δοκιματάτους ἐργάτας τοῦ ἀμπελωνοῦ τοῦ Κυρίου.
Μετὰ βαθυτάτης εὐλαθείας:

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μιχ. Γ. Γαλανός.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρὸς τὸν Σ. Πρόεδρον
τοῦ Συλλόγου τῆς « Ἀναπλάσεως »

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν ὑποβάλλω τὴν ἐτη-
σίαν διαχείρισίν τοῦ Ταμείου τοῦ λήξαντος ἔτους 1900.
Καθὼς παρατηρεῖται ἐν αὐτῇ οἱ χρηματικοὶ τοῦ Συλλό-
γου πόροι ἠλαττώθησαν ἐπισπεύτως διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ
ὀφειλομένου Δανείου καὶ τῶν ὀφειλομένων ἐνοικίων τῆς Αἰ-
θούσης τοῦ Κήρυγματος. Διότι αἱ μικραὶ τῶν ἀκροατῶν
εἰσπράξεις μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων φωτισμοῦ καὶ
κἀθαριότητος τῆς Αἰθούσης μόλις μικρὸν ἀπέδωκαν καλεῖσθαι
ἔσοδον.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδαπανήθησαν πρόσθετως διὰ τὴν
ἀνατύπωσιν φύλλων ἐπιπέδων καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν Σω-
μάτων τοῦ Περιοδικοῦ ὑπερτριπλικῶσι δρχίμαι, ἐξόδων, τὸ
ὅποιον ἔπρεπεν ἐκπᾶξ νὰ γείνη διὰ τὴν κατάστη προσδο-
φόρος ἢ περιουσία αὐτῆ τοῦ Συλλόγου.

Ἐκ τοῦ ἐναπομεινάντος δὲ ὑπολοίπου εἰς μέτρητά,
Δρχίμαι (325) εἶνε προσωρισμένοι ὑπὸ τῶν Δωρητῶν διὰ τὸ
Ἐπαρχιακὸν Κήρυγμα καὶ ὁ δαπανηθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ,
ἀποῦ ἄλλως τε καὶ ὁ Σύλλογος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μέ-
γιστον μέρος τῆς περιουσίας του ἐδαπάνησε κατὰ τὰ προη-
γούμενα ἔτη ὅταν ἦτο ὑπὲρ.

Μένει λοιπὸν ὡς περιουσία τοῦ Συλλόγου
τὸ ὑπόλοιπον εἰς μετρητά ἐν τῇ Ταμείῳ Δρχ. 614, 10.
4 ληξιοφόροι ὁμολογία τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.
4, 629 Σώματα τοῦ Περιοδικοῦ.
963 Σώματα Ψυχολογικῶν Μελετῶν τοῦ κ. Σκαλι-
τσούνη.

Ἐντυχῶς ἐπηλλέγη τὸ Ταμῖον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου
τῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ, τὴν ὁποίαν ὑπὸ
ἰδίᾳ του εὐθύνην ἀνέλαθεν ὁ κ. Μιχ. Γαλανός, καὶ δὲν ὁρ-
ῖσμεν ἄλλα ἐξόδα ἐκτακτα πλέον κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.
Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς πωλήσεως Σωμάτων τοῦ Περιοδι-
κοῦ καὶ τῶν Ψυχολογικῶν Μελετῶν, καθὼς καὶ διὰ τῶν συνδρο-
μῶν τῶν Μελῶν του θὰ σχηματισθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸν Σύλ-
λογον Κεφάλαιον τόσον χρήσιμον διὰ τὴν ἀγαθοεργίαν αὐτοῦ
δραστῆν εἰς τὴν ἐν γένει ἠθικῆν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους. Ἄς
ἐπιστάμεν δὲ ὅτι δὲν θὰ λησμονήσωσι τὸν Σύλλογον καὶ οἱ
ἐκτιμώντες τὸ ἔργον του Χριστιανοὶ καὶ διὰ χρηματικῶν
δωρεῶν θὰ συμβράκωσιν ἡμᾶς νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐνταῦθα
καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὸ θεῖον κήρυγμα.

Ὁ Ταμίας
Γ. Στρατούλης

**ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ**

Πρὸς τὸν Σ. Πρόεδρον
τοῦ Συλλόγου τῆς « Ἀναπλάσεως ».

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1900 ὑποβάλλω εἰς τὸ Συμ-
βούλιον τὴν πρώτην Κατάστασιν τοῦ Γερογραφικοῦ Τμη-
ματος.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκκαθάρσιν τῆς περὶ τῇ Τραπεζῇ Γ.
Σκουζῆ περιουσίας του.

Καθὼς ἐξάγεται ἐκ τῆς γενουμένης κινήσεως ἢ ἐπιχειρήσεως
αὕτη, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν αἰσιδοξον πρωτοβουλίαν
καὶ τοὺς πολλοὺς κόπους τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ἡμῶν κ. Κ.
Διαληξιά καὶ τὴν γενναίαν χορηγίαν τοῦ πανοσιωτάτου
ἀρχιμανδριτοῦ κ. Βαγιανέλλη, στέφεται μὲ πολλὴν ἐπιτυ-
χίαν, διότι αἱ γινόμεναι κατὰ μῆγα πωλήσεις βαίνοσι σπου-
δαίως ἀξιάνουσαι, καὶ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὴν
αὐτὴν κλίμακα καὶ μὲ πολὺ μεγαλητέραν καθὼς ἐπι-
ζόμεν, πολὺ συντόμως θὰ ἀρχίσωμεν δευτέραν ἐκδοσιν τοῦ
κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

Ἐκ τῆς ἐργασίας δμως ταύτης δὲν δύναται τις νὰ ἀνα-
μνήσῃ κέρδη, διότι ἡ τιμὴ τοῦ Βιβλίου εἰς Μίαν Δραχμὴν
ἤρθη ὡς ἔπρεπε πολὺ μικρὰ, διὰ τὴν περισσοτέραν διά-
δοσιν του. Ἀλλὰ ἐκ τῆς μίαις αὐτῆς δραχμῆς πληρόνομεν
μαθητεύσας καὶ τραυματίαις καὶ ἄλλα ἐνοπήσωσιν
ἐξόδα, αὐτὸς ὥστε τὰ ἐναπομεινόντα τεύχη δὲν θὰ δώσωσι
καθαρὸν εἰσπραξίν ἐξισουμένην πρὸς τὸ ὅλον δαπανηθῆν κε-
φάλαιον, καὶ ἐν τῇ συνόλῳ θὰ παρουσιασθῇ μικρὸν ἔλλειμμα
ἐκ προτέρου προβλεπόμενον.

Ἐν τούτοις τοιαύτη ἐπιτυχία πρέπει νὰ εὐχαριστήσῃ
πολὺ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς φίλους τοῦ ἡμετ.
Συλλόγου, ὅστις δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο διὰ χρη-
ματικὰ κέρδη ὡς εἰς ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, πολὺ δὲ περισ-
σότερον θὰ εὐφρανῇ τὸν γενναῖοφρονα Δωρητὴν τοῦ πρώτου
Κεφαλαίου, διότι δι' αὐτοῦ ὡς πυρῆνος καὶ δι' ἄλλων εἰσ-
φορῶν κατὰ μῆμῃν τοῦ πρώτου θὰ δυνηθῶμεν συν τῷ
χρόνῳ νὰ ἐκτυπώσωμεν ὀλόκληρον τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν
Διαθήκην καὶ καταστήσωμεν αὐτὴν προσιτὴν εἰς τὸν λαὸν
κατὰ τὴν ἰεράν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν.

Ὁ Ταμίας
Γ. Στρατούλης.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν
τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου « Ἀναπλάσεως ».

Ἐκλεγέντες παρ' ὑμῶν νὰ ἐξελέγσωμεν τὰ βιβλία καὶ
τὴν διαχείρισιν τοῦ Συλλόγου ἐν γένει, βεβαιούμεν ὅτι τὰ
πρὸ ὀλίγου ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ ταμίου εἶνε ἀκριβέστατα, τὰ

παραλείπομεν δὲ διὰ νὰ μὴ ἐπαναλάβωμεν ὑμῖν τὰ αὐτὰ.
Καὶ πρῶτον τὸ ἱερογραφικὸν τμήμα αἰσιῶς ἐπεραιώσῃ τὴν
ἐκδοσὶν τοῦ πρώτου τεύχους.

Τὰ βιβλία εὐρομεν γεγραμμένα ὡς πρέπει, καθὼς καὶ
ἄλλοι τοὺς λογαριασμούς καὶ τὰ κενδύλια διδικαιολογημένα
μὲ τὰς προσηρημέναις ἀποδείξεις καὶ συμφωνίαις μὲ τὰς
ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου.

Ὁμοίως καὶ τὴν ἐξελεξίν τῶν καταθέσεων χρημάτων
παρὰ τῇ Τραπεζῇ Γ. Σκουζῆ τρεχίνου λίσμοῦ τοῦ ἱερογρά-
φικοῦ τμήματος, εὐρομεν ἀκριβῆ καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς
τραπέζης ἐν τάξει βεβαιούσας τὸ παρ-

αὐτῇ ὑπόλοιπον Δρχ. 12,952,45
Ὁμοίως εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου μετρητὰ Δρχ. 1,365,95
ἐν εὐρεθέντα μέχρι σήμερον.

Ἐν ὄλῳ Δρχ. 14,318,40
Ὁμοίως εὐρεθέντα σώματα ἐν τῇ ἀποθήκῃ Εὐαγγελίων
χρυσοδεμένα 67, ἀπλὰ 5,234. Ἐκτός δὲ τῶν παραληφθέν-
των σωμάτων, χρυσοδεμένων 285 καὶ ἀπλῶν 9,192, ὑπάρ-
ουν προσέτι εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον καὶ ἡμιτελῆ σώματα
Εὐαγγελίων, χρυσοδεμένα 208, ἀπλὰ 202.

Ὁμοίως ἀντίστυπα « Ψυχολογικῶν Μελετῶν » ὑπὸ Ἰωάν.
Σκαλιτσούνη εὐρομεν 963 ἐκ τῶν παραληφθέντων σωμά-
των 1,013.

Ὁμοίως εὐρεθέντα ἐν τῇ ἀποθήκῃ σώματα « Ἀναπλά-
σεως » ἔτων 12, ἦτοι ἀπὸ τὸ ἔτος 1888 ἕως 1899 σώματα
ἢ 323 ἐκ τῶν παραληφθέντων ἐν ὄλῳ σωμάτων ἢ 321.

Τὸ Συλλόγου λοιπὸν ἡ διαχείρισις εἶνε ἀκριβεστάτη κα-
θὼς ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ ταμίου, ὁμοίως καὶ τὰ ἐναπομεινόντα
σώματα Εὐαγγελίων, Περιοδικοῦ καὶ Ψυχολογικῶν Με-
λετῶν.

Καὶ τὸ Συμβούλιον ἐργάσθη μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ τὸ
ἀποτέλεσμα τῶν φροντίδων αὐτοῦ εἶνε τὰ παρουσιασθέντα
ἔργα, καὶ τὸ θεῖον Κήρυγμα ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου εἰς
πολλὰς ἐπαρχίας ἠκούσθη μὲ ἄλλοις τοὺς γλισχροὺς πόρους
οὓς διαθέτει ὁ Σύλλογος σήμερον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν,
ἐφ' ᾧ καὶ προτείνουμεν ἡ Συνέλευσις νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἐπι-
τή εὐχαριστίας εἰς ὅλα τὰ μέλη τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Συμ-
βούλιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1900
Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ
Ι. Σιδεργίδης
Ἄντ. Βαρθαροῦχος
Χ. Μυτιγόπουλος.

ΤΑΜΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1900

Table with columns: 1900 Φεβρ. 1η, ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ Δρ., ΠΑΗΡΩΜΑΙ Δρ., Δωρεά Κ. Διαλησημά εις άπαρχήν κεφαλ. πρὸς ἰδρυσίν κατάστασιν τοῦ Συλλόγου 1000.— 4010.05

ΤΑΜΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙΣΙΟΥΣΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1900

Table with columns: 1900, ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ Δρ., ΠΑΗΡΩΜΑΙ Δρ., Μετρητά από Γράψεων Σκουζέ 7000.—

ΕΝΤΟΚΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ Κ. Γ. ΣΚΟΥΖΕ

Κατάστασις κατά την 31 Δεκεμβρίου 1900

Table with columns: 1898, 1900, 1899, 1900, 1900, 1900, 1900, 1900, 1900, 1900

Ο Ταμίας Γ. Στρατούλης

Ανωτάτος Βαρβαροῦχος Χ. Μητρόπουλος Ι. Σιδερίδης

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΑΘΑΡΟΣ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΠΕΡΑΙΩΘΕΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Table with columns: Εὐαγγέλια παραληφθέντα ἐκ τοῦ Βιβλιοδετείου χρυσοδεδεμένα 285 ἀπλῶ 9192, Ἐδόθησαν τὰ ἐξῆς: Πληρωτέα χρυσοδ. 46 ἀπλῶ 1889

Η ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ Ανωτ. Βαρβαροῦχος Χ. Μητρόπουλος Ι. Σιδερίδης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ

Ἐν Πειραιεὶ 20 Ἰανουαρίου 1901.

Ἀξιότιμοι κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἀναπλάσεως». Καὶ εἰς τὴν πόλιν μας γίνεται ἐργάσιμος καρναβαλικὸν πομπῶν. Διὰ τὴν γαίην τοιοῦτο τι εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν κατοικῶν τοῦ ἔθνους γνωρίζετε, ἢ ἀεὶ ἔφη ὅτι ἡ φώρα τῆς μιμητικότητος ἐν Ἑλλάδι ἔχει περισσοτέραν δυνάμιν παρ' ὅσην ὑποθέταμεν κοινῶς.

Αἱ καρναβαλικά πομπὰ εἶναι πρῶτον ἀσεβεῖς καὶ κατάρτοι ἀπὸ ἀπόψεως ἐκκλησιαστικῆς. Διότι, καθὼς γνωρίζετε, εἶνε ἀφροσιμένοι. Ἀπὸ κανένα Ἐπίσκοπον; ὄχι. Ἀπὸ Μητροπολίτην; ὄχι. Ἀπὸ Πατριάρχην; οὔτε. Ἄλλ' ἀπὸ τί; Ἀπὸ ἑτι ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν. Μήπως τοπικὴν Σύνοδον; Ἀέθμη ἀνωτέραν. Εἶναι ἀφορισμένοι αἱ καρναβαλικά πομπὰ ἀπὸ Σύνοδον Οὐρίου-μενιανῆν.

Καὶ τοιαῦτα φρονῶ ὅτι εἶνε, κ. Διευθυντὰ, καὶ τὰ καρναβαλικά τὰ σημερινὰ. Νομίζω μάλιστα ὅτι εἶνε ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χειρότερα. Διότι τότε, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἤμαζεν ἀκόμη πολλαχοῦ τὸ εἰδωλολατρικὸν πνεῦμα μετὰ τὰς εἰδωλολατρικὰς συνήθειαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπήγοντο καὶ αἱ Βαρχικαὶ πομπὰί, καὶ δὲν ἴστο εὐκόλον νὰ ἐκρίθῃσθαι συνήθειαι τῶσδε κραταιωμέναι. Ἐνῶ σήμερον, μέσα εἰς κοινωνίας χριστιανικὰς καὶ μ' Ἐκκλησίαν αὐστηρῶς καταδικάζουσαν τὰς τοιαύτας πομπὰς, ἡ καλλιέργειά των, ἐπισημοποιουμένη μάλιστα, καὶ προστατευομένη ὑπὸ ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν, μαρτυρεῖ ἀσέβειαν βαρυτέραν ἀπὸ πᾶσαν πλάνην καὶ ἐλαφρότητα τῆς εἰδωλολατρικῆς ἐποχῆς.

Οἱ ὄργανοὶ τῶν καρναβαλικῶν πομπῶν ἐπικαλοῦνται ὑπὲρ αὐτῶν τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει πᾶσα κοινωνία ἐπὶ τοῦ γέλωτος καὶ τῆς διασκεδάσεως. Ὁ μὲν ἐπιτρέψουσιν ὅμως νὰ τοῖς εἴπω ὅτι ὑπάρχουσι γέλωτες ἀξιοθρήνων καὶ διασκεδάσεις ἀξιοκλαυθίμων. Καὶ ὁ ἄσωτος διασκεδάσει, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐφρατῆσθῃ ἐκ τούτου; ὅτι ἡ ἄσωτος πρέπει νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κοινωνίας; καὶ αἱ πόρνοι καὶ αἱ μοιχαλίδες γελῶν ἀλλὰ κανεὶς, περισώζων ὀλίγας φρένας, δὲν εἰπέ ποτε, ὅτι ὀφείλει ἡ κοινωνία νὰ καλλιέργησιν τοὺς γέλωτας τούτους.

Αἱ λοιπὸν! τὰ καρναβαλικά εἶνε κατὰ χειρότερον. Καὶ πρῶτον εἶναι ἄσωτος. Χορμὴ συνάζεται καὶ σκαρπίζεσθαι. Πρὸς τί; Διὰ τὴν βραβεύουσαν αἱ καλῆτερον μασκάρται! Ἄλλ' ἵκανοποιήθησαν λοιπὸν τῶσαι ἄλλαι ἐπιγούσαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, καὶ μὰς ἐξεγείλισε τὸ γόημα εἰς βαθμὴν ὅσπερ νὰ τὸ διαθέτωμεν καὶ διὰ τοιαύτας ὑποθέσεις;

Ἐφέτος μάλιστα, ὅτε πολλαχοῦ ἡ οἰκονομικὴ δυστυχία ἔλαβε τόσον ἐπιφθον μορφήν καὶ ἡ πείνα καὶ ἡ στένεια ἡ ποικίλη ἀπειλεῖ τῶσδε ψυχὰς εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία, ἐπιτρέπεται νὰ ἐξοθεύωμεν διὰ μασκάρται, ἐνῶ μὲ τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἢ ἀπανηθῆ δι' αὐτὰς τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν διδουσῶν τὸ σύνθημα, ἠμποροῦσαν νὰ χορηγηθῶν τῶσδε στόματι καὶ νὰ ἀνατελεῖ ἡ ζωὴ ἑσπου βαρῆ καὶ ἀπαίσιος ἐφίσταται ὁ ἐκ πείνης θάνατος;

Ὁ εἶπον ἴσως; καὶ τί μὰς μέλει; Ὁ εἶπον πιθανὸς ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ κόσμος, νὰ γλεντᾷ ὁ ἕνας καὶ νὰ φορᾷ ὁ ἄλλος. Αὐτὸ ἠμποροῦν νὰ τὸ λέγουσιν ἀποκτανόμενα άτομα καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόζουσι εἰς τὸν κατ' ἴδιαν βίον των; ἀλλὰ τοιαῦτη φαῖνη, ἀπάνθρωπος καὶ σκληρὰ μέχρις ἀγριότητος ἀρχή, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανιθῆται δημοσίᾳ. Κανεὶς δὲν λέγει νὰ γηστουσιμεν κατὰ τὰς ἀπόκρουσας, ἢ νὰ περιβληθῶμεν σάκκον τρίχινον, καὶ νὰ πενήσωμεν καὶ νὰ κλαῖσωμεν. Ἄλλ' ὅταν οἱ χορηγούμενοι πέρνουσιν ἀπὸ μίαν πόλιν ἐξοδα διὰ δρόμοισιν γλέντι, ἐνῶ μία ἐπιτροπὴ δι' ἐράνουσ ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἀρρῶν ἢ ἀπεδικάνατο, ἢ δὲν ἢ ἐσώναζεν οὐδὲ τὸ ἐν τρίτον, τότε βεβαίως ἡ πόλις αὐτὴ ἀσωτεῦσι καὶ κηουργεῖ, καὶ χωρὶς νὰ ἴμην σοσιαλιστής, ἀρχίζω νὰ σκέπτομαι μήπως τοιαύτη ἀντίληψις περὶ διαθέσεως τοῦ πλοῦτου ἀξίζει νὰ βαπτίζηται ἀπὸ τὸν κοινὸν τῆς σοσιαλιστικῆς σημαίας.

Παρομοίωσα τὴν διασκεδασίαν τῶν καρναβαλικῶν μετὰ τὰς διασκεδάσεις τῶν μοιχαλίδων καὶ τῶν πορνῶν, καὶ ἴσως ἡ σύγκρισις φανῆ βαρεία. Πλὴν διατί; Τὰ καρναβαλικά τῆς ἀργιότητος ἦσαν φόρος καταβαλλόμενος πρὸς τὴν μέθην καὶ τὴν πορνείαν, θεοποιημένους τότε. Καὶ σήμερον δὲ ἡ ἐπίδρασις τῶν καρναβαλικῶν δὲν εἶνε βέβαια ἐποικιοθηρικὴ. Ἄς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας μόνον τὴν συνοσιαστικὴν, εἰς τὸν ὅποιον, κατὰ τὸ κοινὸς λεγόμενον, τὸ σκυλὶ δὲν γνωρίζει τὸν ἀφέντην του, καὶ δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς ὅλους τοὺς διεφθαρμένους νὰ ἐρχωνται εἰς τὴν ἐγγυτέραν συνάφειαν πρὸς τὰς γυναῖκάς μας, τὰς θυγατέρας μας, τὰς μητέρας μας, τὰς ἀδελφάς μας, χωρὶς αὐτὰ νὰ δύνανται πάντοτε νὰ προφυλάττωνται ἢ τοὐλάχιστον νὰ καταγγέλλουσι τοὺς τολμητάς; ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰς καρναβαλικὰς πομπὰς συνακολουθοῦσι καὶ τὰ καρναβαλικά γλέντια καὶ ξενύχτια, εἰς τὰ ὅποια, ἐν Ἀθήναις ἰδίως, κυριαρχεῖ ἡ σαρξ καὶ ὁ ελαφρὸς λεγόμενος κόσμος, πρὸς τὸν ὅποιον ἐξομοιώνεται καὶ ὁ σοβαρὸς; καὶ θέλωμεν εὖροι ὅτι αἱ καρναβαλικά πομπὰ ἐξακολουθοῦσαι ἢ φέρουσι πολλὴν διαφθορὰν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἔθνη καὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ οἰκογένειαν.

Οὐδὲ δυνάμεθα τοὐλάχιστον νὰ ἐπικαλοσθῶμεν ἐλαφροσύνην τὴν ὅτι ὁ Καρναβάλος εἶνε παγκοσμίως κυριαρχίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγνοοῦν τὸν Καρναβάλον; τὸν ἀγνοοῦν ἐπίσης καὶ οἱ Γερμανοὶ, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Σουηδοὶ, οἱ Νορβηγοὶ, οἱ Ἑλβετοὶ, οἱ Ρώσοι. Ἐὰν δὲ ἀλλοχθὸς εἰς ὀρισμέναις πόλεις γίνονται Καρναβαλοὶ, αἱ πόλεις αὗται εἶνε αἱ τῶν διασκεδάσεων, ἐν αἷς συναντῶνται οἱ πλοῦσοι χροσμερίδες, ἢ εἶναι, ἐν αἷς ἐπιζητεῖται ὁ γαργαλισμὸς ὄλου σωσο-

τόδους. Τά να τείνωμεν λοιπόν εν Ελλάδι εις γενικευσι τον Καρναβάλου, τό να τον λαμβάνωσιν υπό την προστασίαν των Δήμοι και άλλοι άρχοντες, λίαν χαμηλοί και λίαν ύψηλοί, τό να επιζητώμεν να καταστήσωμεν τον καρναβαλισμόν συνθήειαν πανελληνίαν, άποτελει άσθεή αναχρονισμόν, μωρίαν έπαίτην, όρμην άλόγηστον, διεφθαρμένην και δλεθρίαν, ή δε ελληνική συνείδησις έφείλει να εξεγερθή και ν' άποδοκιμάσῃ με δλην τήν δύναμιν όσουσ, είτε ενεκα τής διαφθοράς των, είτε ενεκα τής ήλιθιότητός των, είτε ενεκα ήνωθήποτε άλλων αιτίων, ζητούσι να επιβάλωσιν εις τήν χώραν μας έθιμα, τά όποια και υπό των άλλων έθνών άποκρούονται, και εκκλησιαστικώς ειναι καταδικασμένα δι' άφορισμόν, και τον οικουμενικόν, κοινωνικόν και εθνικόν μας βίον μολύνουσι και διαφθείρουσιν. Όποταν μάλιστα συλλογίζωμαι ότι μόνον δι' έκτάκτως ήρωϊκόν μέτρον και προσπάθειας υπερτάτης, γενικής και συντόνου, δυνάμει να εξέλθομεν από τά τέλματα, εις τά όποια έρρήθημεν, και να εβρωμεν τήν σωτηρίαν πατούντες επί του εδάφους τής ευσεβείας, τής σωφροσύνης και τής χρηστότητος, δέν δύναμαι να μη έκφέρω κατάραν και' έκαίνον, οτινες ζητούσι να μας γλώσσι περισσότερον εις τον βούρκο και παραλύοντες τό ήθικόν μας να καταστήσωσιν αδύνατον τήν μετάνοιαν ήμών και τήν σωτηρίαν.

Διατελώ μετά πολλής ύπολήψεως Υμότερος Α. Κ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟ

(Ματθ. κε'. 31-41).

Ήπειν ο Κύριος, όταν ήλθν ο Υιός του άνθρώπου εν τή δόξη αυτού, και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε καθίσει επί θρόνου δόξης αυτού, και συναχθήσεται έμπροσθεν αυτού πάντα τά έθνη, και άφοριεί αυτούς άπ' άλλήλων, ώσπερ ο ποιμήν, άφοριζει τά πρόβατα από των έρίφων και ισθίσει τά μέν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τά δε έρίφω εκ εώνύμων. Τότε έρει ο βασιλευς τοις εκ δεξιών αυτού, Δεύτε, οι εύλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ήτοιμασμένην ήμιν βασιλείαν από καταβολής κόσμου. Ήπεινασκα γάρ, και εδωκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και έπότακατέ με: ξένος ήμην, και συνηγάγετέ με: γυμνός, και περιεβάλετέ με: ήσθενήσα, και έπεσεκέσασθέ με: εν φυλακή ήμην, και ήλθετε πρός με. Τότε άποκριθήσονται αύτω, οι δίκαιοι, λέγοντες: Κύριε, ποτε σε είδομεν πεινώντα, και εθρέψαμεν; ή διψώντα, και έποτίσαμεν; ποτε δε σε είδομεν ξένον, και συνηγάγομεν; ή γυμνόν και περιεβάλομεν; Ποτε δε σε είδομεν ήσθενή, ή εν φυλακή, και ήλθομεν πρός σε; Και άποκριθείς ο βασιλευς έρει αυτοίς: Αμήν, λέγω ήμίν, έφ' όσον έποίησατε ενι τούτων των άδελφών μου, των έλαχίστων, ή μοι έποίησατε, τότε έρει και τοις εκ εώνύμων: Πορεύεσθε άπ' ήμου οι καταραμένοι εις τό πυρ τό αιώνιον, τό ήτοιμασμένον τώ Διαβόλω

και τοις άγγελοις αυτού. Ήπεινασκα γάρ, και ούκ εδωκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και ούκ έποτίσατέ με: ξένος ήμην, και ού συνηγάγετέ με: γυμνός, και ού περιεβάλετέ με: ήσθενής και εν φυλακή, και ούκ έπεσεκέσασθέ με. Τότε άποκριθήσονται αύτω, λέγοντες: Κύριε, ποτε σε είδομεν πεινώντα, ή διψώντα, ή ξένον, ή γυμνόν, ή ήσθενή, ή εν φυλακή, και ού διηκονήσαμεν σοι; Τότε άποκριθήσεται αυτοίς λέγων: Αμήν, λέγω ήμίν, έφ' όσον ούκ έποίησατε ενι τούτων των έλαχίστων, ούδέ ή μοι έποίησατε. Και άπελεύσονται αυτοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ο Κύριος ήμών Ιησους Χριστός έμειλε εδω δια τήν δευτέραν παρουσίαν του, και τήν γενικήν κρίσιν και άνταπόδοσιν, τήν όποιαν θα κείνη. Κατά τήν κρίσιν ταύτην θλοι οι άπ' αιώνων άποκρινόντες θα καταστηθούν, και τά έθνη θα θά συναχθούν έμπροσθεν του Χριστού. Διά να γείνωσαν τι; Να διαχωρισθούν. Εις τι; Εις δικαίους, και εις άμαρτωλούς. Προς ποίον δε σκοπόν; Διά να γείνη δικαιοσύνη και ήναπαόδοσις, και υπάγουν οι μέν άμαρτωλοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον.

Και τοις μέν δικαίους παραμοιάζει ο Κύριος ήμών με πρόβατα. Διότι τά πρόβατα ειναι ήμαρκα και περιπατούν ευτακτα, και οδηγούνται εύκολα από τον ποιμένα, και καρποχορούν δίδοντα γάλα και μαλλία. Τοιουτοτρόπως και οι δίκαιοι ήμεροι ειναι, ως τά πρόβατα, και ευτακτοι, και όπήκοοι εις τον Άρχιποιμένα Χριστόν και τοις υπ' αυτού διωρισμένους εν τή Εκκλησία ποιμένεας. Τους δε άμαρτωλούς παραμοιάζει ο Κύριος με έρίφω, δια τί; Διότι οι άμαρτωλοι, μιμούμενοι με τήν προαίρεσιν των τά φυσικά ένστικτα και τάς φυσικάς των έρίφων κλίσεις, βγαίνουσι έξω από τον ίσιον δρόμον, και πηδουν άτακτα, και τραβούν προς τους κρημνούς, και δυσκολοποιήονται ειναι, και δυσωδίαν έχουν και καταστροφήν φέρουσι.

Και οι μέν δίκαιοι θα παραγορευθούν από τον Χριστόν, τον Βασιλέα τής δόξης, τον Κριτήν και Μισθωπόδοτην, ως εύλογημένοι του Πατρός του, δηλαδή έπαινετοί, εκλεκτοί: οι δε άμαρτωλοι θέλουσι έχοσι: ότι ειναι οι καταραμένοι. Και οι μέν εύλογημένοι θα κληρονομήσουν τήν αιράνιον βασιλείαν, ή όποια από κρίσεως κόσμου περιμένει όλους τοις δικαίους: οι δε καταραμένοι θα υπάγουν, κατά διαταγήν του υπερτάτου Κριτού, εις τό πυρ τό αιώνιον, τό όποιον μόνοι των, εξέλξαν δια τής πονηρίας των, ενθ' ο Θεός τό εΐχεν, έτοιμάσει δια τήν διάβολον, και τούς μετ' αυτού δαίμονας.

Από τήν άρτήν και καλοήραν αυτήν βεβαίωσιν του Κυρίου, όστις και κατωτέρω λέγει, ότι οι μέν άμαρτωλοι άπελεύσονται εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον, άποστομίζονται όσοι ένόμισαν ότι οι άμαρτωλοι διόλου δέν θα άναστήθουν εις τήν γενικήν κρίσιν, ή ότι ή κόλασις των θα ειναι προσωρινή. Ο Χριστός τοις διαψεύδει βεβαίωσιν τό έναντιόν, ότι δηλαδή και θα άναστήθουν οι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΠΟΙΟΝ

Άγαπητοί άναγνώσταί,

Οι άπλούστεροι άνθρώποι γνωρίζουσι βπειραματικώς πόσον τάς άθώας διασκέδασεις των διαταράττει αίφνηδα τις πτώσις, όταν εκ των τής συναναστροφής τις προβάλλη τον πόδα εντός των ποδών άλλου, όπως άπόσποτον δέντρο, τον καρπίφη προς διασκέδασιν, εάν λέγηται διασκέδασις ή καταμωλωπίσις ή ο φόβος του καταμωλωπισμού εις τής πτώσεως, τήν όποιαν έπιφέρει ή παγίς του ποδός. Οι τοιούτοι λέγονται σκανδαλοποιοι, διότι σκάνδαλον θα εΐπη παγίς, πρόσκομμα μιας οίας ή ύποτις κανονικής λειτουργίας, έπόμενος άφορη ή προς άμαρτιαν, προς πτώσιν σωματικήν είτε ήθικήν και πνευματικήν.

Σκανδαλοποιοί, αλλά πολύ κακοίργιοι τοιούτοι όνομαζονται και έκαίνοι, οτινες κρύβη θέτουσι σκάνδαλα, ήτοι εμπόδια εις τάς γραμμάς των σιδηροδρομών, όπως εμπόδια της κανονικής λειτουργίας εν τή τροχαδην πορεία αυτών τοις έκτροχιάσει προς όλεθρον και καταστροφήν των ανθρώπων και των άμαξοστοιγιών. Και αυτοι μέν και οι παντός είδους σκανδαλοποιοι ζημιούσιν ή έντελώς καταστρέφουσι τον κόσμον υλικώς και σωματικώς: υπάρχουσι δε και άλλου είδους σκανδαλοποιοι, οτινες, θέτοντες εμπόδια και προσκόμματα εις τήν τακτικήν και κανονικήν λειτουργίαν του πνεύματος, δηλαδή των ήμετέρων πνευματικών δυνάμεων, έπιφέρουσι φοβεράς ρήσεις και συγκρούσεις μεταξύ των ανθρώπων, ατινες τοσοούτη μάλλον των υλικών και σωματικών ειναι επίζημοι και δλεθρια καθ' όσον τό πνεύμα υπερέρχει τής υλης.

Όπί παραδείγματι, ενθ' μία οικογένεια, εν χωρίον, μία κοινότης, εν έθνος ή εν διακλήτητι και άγάπη, εισέρχεται πονηρόν τι άγένην, ή περισσότερον πονηρόν, και θέτουσιν εμπόδια και προσκόμματα εις τήν κανονικήν λειτουργίαν τής άγάπης μεταξύ των μελών τής οικογενείας ή των κατοίκων του χωρίου και τής κοινότητος, και έπιφέρουσι τήν σύγχυσιν, τήν ταραχήν, τήν σύγκρουσιν, τον χωρισμόν και πέν άλλο συμπαρομαρτόν μαιόν.

Αυτό τό είδος των σκανδαλιών, άγαπητοί άναγνώσταί, ειναι τό χειρίστον, λέγεται δε θετικόν είδος σκανδαλιών: ο άνθρωπος ήμώς δέν έχει μόνον καθήκον να μη θέτῃ σκάνδαλα προς βλάβην των άλλων, αλλά να άποφεύγη και τά άρνητικά σκάνδαλα, να προσέχη διαδιδή και από εκείνας τάς πράξεις, τάς όποιάς αύτός μέν δέν πράττει: επί τω σκοπώ να σκανδαλίση τοις άλλους, ου ήττην ήμώς ή πράξις του δυνατόν αδυνάτου: τινές περί τήν πίσιν ή πόνηρούς να σκάνδαλίσῃ. Εν τοιαύτῃ λοιπόν περιπτώσει, όταν δια τής παρεκλίσεως ή προπαινήσεως τής πράξεως εκείνης δέν παραβιάηται, άλλο τι ύψηλότερον καθήκον, πρέπει προς άπόφυγην του άρνητικού σκανδαλιού να τροποποιώμεν ή και να παραλείπωμεν τήν πράξιν έπεινήν.

άμαρτωλοι δια να κατακριθούν, και ή κόλασις των θέλει ειναι αιώνια.

Διά τί δε οι δίκαιοι θα λάβουν τήν ζωήν τήν αιώνιον; Ο Χριστός τό δηλώνει: δι' όσα καλά έκαμάν προς αυτόν τον ιδιον και τοιαύτα καλά, ως καμώμενα προς αυτόν, θεωρεί όσα καλά κάμωμεν προς πάσοντας ανθρώπους. Θα λάβωμεν λοιπόν τήν ζωήν τήν αιώνιον δια τήν φιλανθρωπίαν, με τήν όποιαν έρέθημεν εις τον βίον μας προς τοις πεινασμένους και διψασμένους, τοις ξένους, τοις γυμνούς, τοις άρρώστους, τοις φυλακισμένους, και όλους εν γενει, τοις όποιοις ήσθηθήσαμεν με ένα ή με άλλον τρόπον, τό κατά δύναμιν, εις τάς ανάγκας αυτών. Ο δε άμαρτωλοι δια τί θα κατακριθούν; Διά τήν ασληρότητα, τήν ασπλαγχλίαν, και τήν άπανθρωπίαν των. Δέν θα κατακριθούν δηλαδή μόνον εάν έκλεψαν και ήρπασαν και τό κακόν έκαμάν, αλλά και εάν τό κακόν δέν έκαμάν και έταθήσαν εδίδάφοροι προς τοις πτωχούς, τοις στερούμένους, τοις πάσχοντάς.

Ανάγκη ήμώς να εκτιμήσωμεν καλά τοις λόγους τουτού του Χριστού, δια να μη πέσωμεν εις πλάνην. Και θα πλανηθώμεν, εάν νομισώμεν ότι μόνον ή έλεημοσύνη και ή φιλανθρωπία θα μας σώσουν, και ότι μόνον ή ασπλαγχλία και ή άδιαφορία προς τοις δυστυχείς θα μας κολάσουν. Βεβαίως όστις πιστιν μέν έχει, άγάπην δε και φιλανθρωπίαν δέν έχει, εις τίποτε δέν θα ώφεληθῃ. Αλλά δια τήν σωτηρίαν μας και άλλα άπαιτούνται. Ποία; Έδ να πιστεύωμεν λ. χ. εις τον Χριστόν, τό να είμεθα βαπτισμένοι, τό να κοινωνώμεν τό σώμα και τό αιμα του Χριστού, τό να συγχωρώμεν τοις εχθρούς μας, τό να μη είμεθα κακολόγοι, βλάσφημοι, άρπαγες, άδικοι, πλεονέκται, κακοήθεις και άσελγείς, και τά παρόμοια. Όσα ο Χριστός λέγει: Α' Ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται, ο δε άπιστήσας κατακριθήσεται (Μάρκ. ΙΣ'. 16). Και: εάν μη φάγητε τήν σάρκα του Υιού του ανθρώπου, και πίνητε αυτού τό αιμα, ούκ έχετε ζωήν εν έαυτοίς (Ιωάν. Σ'. 53: 54). Και: εάν γάρ άφήτε τοις ανθρώποις τά παραπτώματα αυτών, άφήσει και ήμιν ο Πατήρ ήμών ο ούρανός. Εάν δε μη άφήτε τοις ανθρώποις τά παραπτώματα αυτών, ούδε ο Πατήρ ήμών άφήσει τά παραπτώματα ήμών (Ματθ. Σ'. 14: 15). Και κατά τον Παύλον κλέπται, πλεονέκται, μέθοσοι, ύβρισται, πόρνοι, μοιχεί, και οι τοιούτοι, βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι (Α. Κορινθ. ΣΤ'. 9: 10: 11).

Γνωρίζου λοιπόν, άναγνώσταί, ποία ειναι ή τελευταία μας τύχη. Ήνε ζωή αιώνιος, ή κόλασις αιώνιος. Γνωρίζου δε και τί μας δίδει τήν ζωήν, και τί μας στέλλει εις τήν κόλασιν: ώστε, αν πράγματι άγαπήσωμεν τον έαυτόν μας, δέν μας είνε διόλου δύσκολόν να συμμορφωθώμεν προς τοις λόγους του Χριστού και να κληρονομήσωμεν τήν αιώνιον αυτού βασιλείαν.

Λόγου χάριν, ὁ ἔγγαμος κληρὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀγαμος, ἔχει οἰκογενεῖας ἢ ἀνήκει εἰς τοιαύτας, καὶ ἔχει δικαίωμα ὁ κληρικός νὰ συμπεριπαύῃ μετὰ τῆς συζύγου ἢ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ἐὰν ᾖνε ἔγγαμος καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐὰν ᾖνε ἀγαμος ἡμῶς διὰ τὸ σιμὸν τοῦ σχήματος καὶ τὸ ἀσκανδάλιστον δὲν ἐπιτρέπεται οἱ κληρικοί ἐκτός ἀπολύτου ἀνάγκης νὰ ὀδηγῶσι συζύγους καὶ συγγενεῖς γυναῖκας· καθόσον αὐτὸ εἶνε παράδειγμα ἀκριβὲς τοῦ εἶδους τῶν ἀρνητικῶν σκανδάλων, ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ καὶ ὁ θεὸς Παῦλος κἀκεῖ δεχόμενος ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ περιάγῃ γυναῖκα ἀδελφὴν, ὡς ἄλλοι τῶν ἀποστόλων, ἐν τούτοις αὐτοὺς ἀπόβλεπων εἰς τὴν πλήρη ἀνταπαρνητικὴν τελειότητα, τὸ παρέλειπεν ὡς καὶ τόσα ἄλλα δικαιώματα, καθὼς καὶ τὸ τῆς διατροφῆς, καὶ λοιπὰ· «Μὴ, λέγει, οὐκ ἔχρημεν ἐξουσίαν φαγεῖν ἢ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφῶν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι...» (1).

Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν οἱ ταπεινοὶ θαυμασταί σου, μακάριε Παῦλε, διατί δὲν ἔκαμνες χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ διατί δὲν ἐδέξασο οὐδὲ τὰ πρὸς τροφήν; καὶ ἀπαντᾷ ἡ ἀγία ψυχὴ φθῶ· «Οὐκ ἔχρησάμην, λέγει, τῆ ἐξουσίας ταύτης· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ Χριστοῦ» (2). Δὲν ἔκαμνε, λέγει, χρῆσιν τῶν νομίμων δικαιωμάτων σου, ἵνα μὴ τυχὸν καὶ ἐμποδισθῇ ἡ εὐαγγελικὴ ἀλήθεια ἀπὸ καμμίαν ψυχὴν ὑποκτον· Χριστέ μου! ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγομεν; κληρικοὶ ἁμαρτωλοὶ ποῦ κρυθῶμεν;

Ἀνάγνωτε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσταί, τὴν Ἀποστολικὴν περιτοπὴν τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς, καὶ πιστεῖτε ἀφθόνως τὸ πνευματικὸν ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Ὁ Παῦλος δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ συνιστᾷ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἀρνητικῶν σκανδάλων, δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν δικαιωμάτων, ἵνα μὴ τυχὸν ὑποπτευθῇ τις ὅτι ἐργάζεται ἵνα ζῆ ἀπὸ τὸ Κήρυγμα, ἀλλὰ μᾶς ἀναβιβάζει εἰς μεγαλύτερον ἀνταπαρνητικὸν ὕψος, εἰς τὸ νὰ θυσιάζωμεν τὸ πᾶν καὶ αὐτὸν τὸν ἑαυτὸν μας ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πλησίον διὰ τῆς ἐναρέτου καὶ σκανδαλιστοῦ ἡμῶν διαγωγῆς· «εἰ βροῦμα, λέγει, σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φέγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω» (3).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

(ματθ. α. 14-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν ἀφήτε τοὺς ἀνθρώπους τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ἡμῖν ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ἡμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὡς οἱ ὑποκριταί, σκυ-

(1) Α'. Κορινθ. Θ'. 4—b. (2) Δευτέρι. 12. (3) Λευκ. Η'. 18.

θροῦ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψάτω σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βροῦσαι ἀφανίζουσι, καὶ ὅπου κλέπτει διορυσσοῦσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὐτε σῆς οὐτε βροῦσαι ἀφανίζουσι, καὶ ὅπου κλέπτει οὐ διορυσσοῦσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Ἐομνεία.

Ἡ ἀνωτέρω εὐαγγελικὴ περιτοπὴ διασαλεύει τὰ νερὰ τοῦ σκοτασμοῦ καὶ τῆς ἀθυμίας, τὰ ὅποια ἐπισκωροῦν αἱ ἁμαρτίαι μας, καὶ φέρει εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν χαρὰν. Ὁ Θεὸς εἶνε ἕτοιμος νὰ μᾶς συγχωρήσῃ. Ἄλλ' ὑπὸ ῥον. Ποῖον; Ὅτι δὲ διαθέσωμεν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα. Μέσα ὄχι κοσμικὰ, ἀλλὰ πνευματικὰ, καὶ τοιαῦτα, ὅστε ὅλοι νὰ ἠμπορώμεν νὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν. Ἡμάρτησες; Μετανόησε. Προσέτι δὲ καὶ συγχώρησε. Ποῖους; Ὅσους συνῆθ' νὰ ἁμαρτήσουν εἰς σέ, ἥτοι νὰ σὲ πειράζου, νὰ σὲ προσβάλλου, νὰ σὲ ἀδικήσου, νὰ σὲ βλάψου.

Συγχωρήσέ τους, καὶ ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ καὶ σέ. Ἀλλὰ μόνον ἂν τοὺς συγχωρήσῃς ἀληθινά, ἥτοι ἐκ καρδίας, ἂν δηλαδὴ ἐκρίνωσῃς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου πᾶσαν μνησικακίαν, καὶ ἀντὶ τῆς ἔχθρας δώσῃς εἰς τὸν βλάψαντά σε ἀγάπην. Τὸ ἔκαμνες; Ὅσα κακούργηματα καὶ ἂν ἐπραξῆς, μετανοήσας καὶ συγχωρήσας τοὺς ἄλλους, ἔλαβες καὶ σὺ συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Θεόν. Κρατεῖς δὲ τὴν ἐνθύμησιν τοῦ κακοῦ, διατηρεῖς τὸ πάθος, μελετᾷς ἐκδίκησιν, ἀρνείσαι νὰ συγχωρήσῃς τὸν ἄλλον; Καὶ ὁ Θεὸς δὲν θέλει σὲ συγχωρήσει. Ἄς συγχωρῶμεν λοιπὸν τοὺς ἄλλους. Εἶνε καθῆκον ἡμῶν, εἶνε ἡσυχία τῆς καρδίας μας, εἶνε μέγα κέρδος καὶ ἀνυπολόγητον συμφέρον μας. Δὲν συγχωρεῖς; Ζήμια εἶνε ἰδική σου. Διότι θὰ εἶσαι ἀσυγχώρητος ἐνώπιον τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἐσυγχώρησες δέ; Τὸ θεῖος εἶνε πρὸ πάντων ἰδικόν σου. Διότι, δίδων τὴν φιλίαν σου πρὸς ἄνθρωπον, μικρὸν τοῦ εἶδεις πράγμα, ἐνθὺ σὺ λαμβάνεις εἰς ἀντάλλαγμα τὴν φιλίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἑμοῦ μ' αὐτὴν σοὶ δωρεῖται αὐτὴ τῶν οὐρανῶν ἢ βασιλεία.

Μᾶς διδάσκει προσέτι ὁ Κύριος, ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγομεν τὸ νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰς νηστείας μας. Ποῖοι δὲ ἐπιδεικνύουσιν τὰς νηστείας τῶν; Ὅσοι τὰς διαλαλοῦν, διὰ νὰ ἐπαινεθῶν ὡς θεοσεβεῖς, καὶ ὅσοι νηστεύοντες, παραμελοῦν τὸν ἑαυτὸν τῶν καὶ ἐμφανίζονται ἐπίτηδες ἀνίπτοι καὶ σκυθροῖ (κατσούφρηδες), διὰ νὰ περάσου εἰς τὸν κόσμον ὡς ἄνθρωποι καταφρονούντες τὸ πᾶν τῶν καὶ ἀφωσιωμένοι μόνον εἰς τὸν Θεόν. Ἡ νηστευτικὴ λοιπὸν αὐτὴ ἐπιδείξις, γινόμενη διὰ νῆ προσκόλλησιν ἑπαινῶν ἐξ ἀνθρώπων, εἶνε ἁμαρτωλὴ, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν ἐκ Θεοῦ μισθὸν τῆς νη-

στείας. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς συμβουλεύει νὰ νηστεύωμεθα, ὅταν νηστεύωμεν, καὶ νὰ εἴμεθα καθέροι, φειδῶροι, χαρῶποι, ἐκτελοῦντες τὴν νηστείαν ὄχι ὡς τιμωρίαν καὶ βίασαν, ἀλλ' ὡς θεσιμὸν εὐφροσύνης καὶ εὐχαριστίας.

Ἄλλ' οὕτω, ἵσως θὰ εἴπη τις, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἤξεύρουσι ὅτι νηστεύω. Καὶ τί σὲ μέλει; Τὸ ἤξευρε ὁ Θεός. Ἄν αἱ νηστεῖαι σου δὲν γνωρίζονται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γνωρίζονται ἀπὸ τὸν οὐράνιον Πατέρα, καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν θὰ σὲ βραβεύῃ φανερά ἐνώπιον ὄλων τῶν ἁγίων διὰ τὰς νηστείας σου τὰς ἐν τῷ κρυπτῷ.

Διδακτικῶς τέλος ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω εὐαγγελικὴν περιτοπὴν, ὅτι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία μας δὲν πρέπει νὰ κατεχῶνται καὶ νὰ βασανίζονται ἀπὸ τὴν μέριμναν τοῦ ὕλικου θησαυρισμοῦ, ἀλλὰ νὰ ᾖνε μάλλον παραδεδομένοι εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν θησαυρισμὸν. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι νομίζομεν ἔργον φρόνημον τὸ νὰ καταγινώμεθα εἰς συνθήκην πλοῦτου ὕλικου, καὶ πολλοὶ κατηγοροῦν ὡς ἀνόητους τοὺς προσέχοντας εἰς τὸν ἠθικὸν τῶν ἀρετῶν πλοῦτον, ὁ Χριστὸς ὑπενθυμίζει ὅτι τὰ πράγματα ἀντιστροφῆς ἔχουσι. Ἀνόητοι δηλαδὴ εἶνε οἱ ἀπεροσφημένοι ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς ἀποκτήσεως χρημάτων. Διὰ τί ἀνόητοι; Διότι θέλουσι νὰ στηρίξωσι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐτυχίαν των εἰς τὰ πρόσκαιρα, τὰ ἀβέβαια, τὰ ῥεόντα, τὰ φεύγοντα, τὰ ἐπισηαλῆ. Καὶ τοιοῦτοι εἶνε οἱ ὕλικοι θησαυροί. Ἔως ποῦ μᾶς ἀκολουθοῦσιν οὗτοι; Οὐδὲ μέχρι τοῦ τάφου κ'ν. Πλείστοι δέ, δι' αἰωνιδίαν μεταστροφὴν τῆς τύχης, μετέπεσαν ἀπὸ τὰ παλάτια εἰς τὰς καλύβας καὶ ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν εἰς τὴν στέρησιν. Ἐνθὺ οἱ πνευματικοὶ θησαυροί, οἱ θησαυροὶ δηλαδὴ τῆς εὐσεβείας, τῆς ὑπομονῆς, τῆς σωφροσύνης, τῆς πραότητος, τῆς ἀνεξικακίας, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς, εἶνε οἱ μόνον ἀληθεῖς θησαυροί. Διὰ τί; Διότι εἶνε ἀσφαλεῖς καὶ αἰώνιοι. Ἀσφαλεῖς, διότι φυλάσσονται εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς τοὺς κλέψῃ αἰώνιοι, διότι εἶνε ἀφθαρτοί, καὶ ἡ εἰς αὐτῶν ἀπόλαυσις μᾶς παρακαλοῦται εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐμποδίζει ὁ Κύριος διὰ τοῦτου τὴν ἐργασίαν τὴν ὕλικήν; Ὅχι. Ἐμποδίζει μόνον τὴν μανίαν τὴν χρηματικὴν, τὸν βίον ἐκεῖνον, ὅστις κατεχόμεθα εἰς τὸν ὕλικόν θησαυρισμὸν ἕρμιος ἀπὸ πνευματικῶν πόθων καὶ σκοπῶν. Τὸ τέλος ἡμῶν εἶνε διὰ τὸν οὐρανόν, καὶ μακάριοι ὅσοι κύριον ἔργον τῶν θεωρῶν νὰ ἐκασφαλίσου τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀρετῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀνοίγονται αἱ πόλαι του εἰς οὐρανόν· ἔχσαν ἐπὶ τῆς γῆς ὑποτάσσοντες τὰ πρόσκαιρα· εἰς τὰ αἰώνια, τὰ φθαρτὰ εἰς τὰ ἀφθαρτα, τὴν ὕλην εἰς τὸ πνεῦμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ

ΤΟ ΤΕΡΠΙΝΟΝ ΕΝ Τῇ ΑΓΙΑ, ΖΩῃ

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώσταί,

Ἐκ φύσεως ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ ἀσθάνηται χαράν,

νὰ τέρπηται καὶ νὰ ἀγάλληται ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦτο εἶνε μαρτύριον καὶ τρανοτάτη ἀποδείξις ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος τοιοῦτος ἐπλάσθη, ἡ δὲ λύπη καὶ ἡ θλίψις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας, καὶ παρὰ φύσιν κατάρτασις τῆς ψυχῆς.

Τὸ νὰ βέλῃ λοιπὸν πᾶς τις ἐξ ἡμῶν νὰ τέρπηται οὐδὲν τὸ ἐφάρμακον ἔχει, διότι εἰς τοῦτο τὸν ὀδηγεῖ. αὐτὸς ὁ προορισμὸς του, ὁ ὁποῖος οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἡ αἰώνιος πανευφροσύνη. Τὸ καλὸν ἐγκρίεται εἰς τὴν κακὴν ἐλογίῃ τῶν πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ τέρψιν ἀντικειμένων, διότι ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει κακῆς ἐλογίης τῶν πρὸς τέρψιν ἐπιτηδεῶν ἢ εὐχαρίστησις καὶ τέρψις ἡμῶν εἶνε ἀπατηλὴ καὶ ψευδής, πραγματικῶς δὲ ἐν αὐτῇ ἐγκρύπτεται θλίψις καὶ πικρία, ἡ ὅποια ἀκολουθεῖ εἰς τὴν μεταμέλειαν.

Αἱ φυσικαὶ ἀπαιτήσεις τῶν πνευματικῶν ὄσων καὶ τοῦ αἰσθητικοῦ ὁργανισμοῦ ἡμῶν πληρούμεναι καταλλήλως παράγουσι τὴν ἁρμονικὴν καὶ πανευφροσύναν ζωσαν κοινωνίαν, τοὺς ἐπιγίους ἀγγέλους καὶ τὰ διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ μακάρια πνεύματα· τοῦναντίον δὲ πληρούμεναι διὰ τῶν συνήθων θηλατηρίων παράγουσι τὴν δυσαρμονίαν, τὴν κακοδαμονίαν καὶ τὸν θλεθρον, καὶ δημιουργοῦσι τὰ ἀνθρωπομόρφα θηρία πῆς γῆς καὶ τοὺς δαίμονας τῆς κολάσεως.

Συμβουλὰς εὐστοχωτάτας πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν εἰρημένων θεμελιωδῶν ἀληθειῶν παρέχει ἡ περιτοπὴ τοῦ Ἀποστόλου τῆς ἐπομένης Κυριακῆς τῆς Τυροφαγῆς.

Φυσικὴ ἀπαιτήσις τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ αἰωνιότης, τὸ ζῆν αἰωνίως· ἂν δὲ ἡ ἀπαιτήσις αὕτη τῆς καρδίας ἡμῶν δὲν κατευθῶνῃ καταλλήλως, δημιουργεῖ τὸ εἶδος τῶν ἀπερισκέπτων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, ὡς νὰ ἦσαν μόνον διὰ τὴν γῆν, λησμονοῦσι πᾶν καθῆκον καὶ πᾶσαν ἠθικὴν ἢ ὕλικὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ἄλλους· των, καὶ ἐργάζονται ἀδικούντες καὶ ἀκολασταίνοντες.

Ὁ θεὸς Παῦλος τοὺς τοιοῦτους χαρακτηρίζει ὡς ἀναίσθητους, ὡς ὑπνώττοντας· ἐν τῇ προσκορῷ ταύτῃ ζωῆς, ἡ ὅποια ὀφθαλμοῦ, κατὰ Παῦλον, νὰ θεωρηθῇ ὡς νύξ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνεσπερον ἡμέραν τῆς αἰωνίου καὶ ἀσπευτῆτου βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ναί, λέγει, ἡ ἀδυσώπυτος ἐπιθυμία τῆς ζωῆς πληροῦται ὡς φυσικὴ ἀπαιτήσις, ἀλλὰ δὲν πληροῦται εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ὅπου καὶ ἡμέραν βλέπετε τόσους θνήσκοντας καὶ οὐδὲνα δυνάμενον νὰ ἀποφύγῃ τὸν θάνατον. Ὁ παρὸν βίος θάττον ἢ βοάδιον θὰ παρέλθῃ, διότι καὶ ἡμέραν προχωρεῖ. Ἡ νύξ, λέγει, προέκοψε, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποδώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμους καὶ μέθους, μὴ κοίταις καὶ ἀσελείαις, μὴ ἐριδί καὶ ζηλώ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν. (1)

(1) Ρωμ. ιγ' 12—24.

Ἰδοὺ, ἀγαπητοί, ποῦ ἔγκειται τὸ πλήρωμα τῆς φυσικῆς ἐπιθυμίας τῆς αἰωνιότητος ἕξι εἰς τὴν ἀπερίσπετον ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἀκαίσιθτον πορίαν μας, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ μᾶς χρησιμεύῃ ὁ παρὼν χρόνος, ὡς μέσον προπαρασκευῆς διὰ τὴν αἰωνιότητα, διὰ νὰ ἀποβάλωμεν ἀπ' ἡμῶν μακρὰν πᾶσαν ἀδικίαν, πᾶσιν ἀκαθαρσίαν καὶ ἁμαρτίαν, καὶ πᾶν σκότιον τοῦ διαβόλου ἔργον, καὶ νὰ ἐνδυσθῶμεν κατὰ τὴν ψυχὴν τὰ ἅπλ.α τοῖς φθοῦς, τὰς ἀρετὰς, αὐτὸν τὸν Χριστὸν, τὴν πηγὴν τῆς ἀρετῆς καὶ πάσης ἀπειροτέλειου ἀγιότητος.

Ὅπως ἡ φυσικὴ ἐπιθυμία τοῦ αἰωνίου καὶ μακρῶς ζῆν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καταλλήλου χρήσεως τοῦ παρόντος βίου, διὰ τοῦ εὐσεβῆς καὶ ἐναρέτους ζῆν, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιθυμία τῆς χαρᾶς καὶ τῆς τέρψεως ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐν τῇ εὐσχημοσύνῃ καὶ τῇ ἠθικότητι χαρᾶς καὶ τέρψεως, διότι τὸ ἀμεταμέλητον, εὐχάριστον καὶ τερπνὸν μόνον ἐν τῇ ἀγίᾳ ζωῇ καὶ ἀναστροφή ἔσται.

Ο ΡΑΒΒΙΝΟΣ ΙΣΑΑΚ Μ.

ΠΙΣΤΕΥΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΘΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἐν τῇ ἐνδιαφέροντος καὶ ποικίλων περιπετειῶν, καὶ ἱερατικῶν παθῶν τῶν Προφητικῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

ὑπὸ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χ. ΑΜΒΡΑΖΗ

ἱαθιγμένου

(Συ ἔχεια ἐκ τοῦ ἀρ. 161).

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ Σεμουέλ. Καὶ τώρα ἐνθυμούμαι, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔχω ἀναγνώσει εἰς τὸν Προφήτην Δανιὴλ. Τότε μὲν δὲν τὸ εἶχον ἐνόησαι, καὶ ἐνόμιζον αὐτὸ αἰνιγματώδες. Τώρα δὲ μὲν σαφέστατα κατανόω αὐτό...

— Ποῖον; ἠρώτησα.

— Τὸ ἐξῆς εἶπε.

Καὶ λαθὼν τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ἤνοιξεν εἰς τὸν Δανιὴλ, καὶ εὗρε τὸ Β'. Κεφάλαιον, ὑπερ ἀνεγνώ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ὡς ἐξῆς:

— Δανιὴλ. Κεφ. Β'. «Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη ἐνύπνιον, καὶ ἐταράχθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ.

2.— Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσῃ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς ἐπαϊδοὺς, καὶ τοὺς γόητας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, διὰ νὰ φανερώσῃσι πρὸς τὸν βασιλέα τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. Ἦλθον λοιπὸν καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.

3.— Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ βασιλεὺς, ἐνυπνιάσθη ἐνύπνιον, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐταράχθη εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐνύπνιον.

4.— Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριῶτι λέγοντές, Βασιλεῦ! Ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα· εἶπέ τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους σου, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἐρμηνείαν.

5.— Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Χαλδαίους· Τὸ πρᾶγμα διεφύγεν ἀπ' ἐμοῦ· ἐὰν δὲν κάμψῃς αὐτῆς, ἵσταμένως ἐνώπιόν σου, καὶ ἡ μορφή αὐτῆς φοβερά. Γνωστὸν εἰς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ, θέλετε καταμελισθῆ, καὶ αἱ οἰκίαι σας θέλουσι γίνεαι κοπρώνας.

6.— Ἄλλ' ἐὰν φανερώσῃτε τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ, θέλετε λάβει παρ' ἐμοῦ δῶρα, καὶ ἀμοιβάς, καὶ τιμὴν μεγάλην· τὸ ἐνύπνιον λοιπὸν, καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ φανερώσατε εἰς ἐμὲ.

7.— Ἀπεκρίθησαν ἐκ δευτέρου καὶ εἶπον· Ἄς εἴπῃ ὁ βασιλεὺς τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

12.— Διὰ τοῦτο ἐθυμώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη σφόδρα, καὶ εἶπε νὰ ἀπολέσῃσι πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλώνας.

13.— Καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀπόφασίς, καὶ οἱ σοφοὶ ἐθανατώνοντο· ἐξῆτησαν δὲ καὶ τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσῃσιν αὐτούς.

14.— Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δανιὴλ μετὰ φρονήσεως καὶ σοφίας πρὸς τὸν Ἀριώχ τὸν ἀρχισωματοφύλακα τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐξῆλθε διὰ νὰ θανατώσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλώνας.

15.— Ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ἀρχισωματοφύλακα τοῦ βασιλέως. Διατί ἡ βίαία αὕτη ἀπόφασίς παρὰ τοῦ βασιλέως; Καὶ ὁ Ἀριώχ ἐφάνερωσε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Δανιὴλ.

16.— Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Δανιὴλ, καὶ παρεκάλει τὸν βασιλέα νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς αὐτόν, καὶ ἤθελε φανερώσει τὴν ἐρμηνείαν πρὸς τὸν βασιλέα.

17.— Καὶ ἐπῆγεν ὁ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγνωστοποίησε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Ἀνανίαν, πρὸς τὸν Μισαήλ, καὶ πρὸς τὸν Ἀζαρίαν, τοὺς συντρόφους αὐτοῦ.

18.— Διὰ νὰ ζητήσῃσιν εἰλεὸς παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὥστε νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὁ Δανιὴλ, καὶ οἱ σύντροφοί αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπίων σοφῶν τῆς Βαβυλώνας.

19.— Καὶ τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη πρὸς τὸν Δανιὴλ δι' ὀράματος τῆς νυκτός. Τότε ἠλόγησεν ὁ Δανιὴλ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

26.— Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιὴλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασαάκ· εἶσαι ἰκανὸς νὰ φανερώσῃς πρὸς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον, τὸ ὁποῖον εἶδον, καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ;

27.— Ἀπεκρίθη ὁ Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, δὲν δύναται σοφοί, ἱερακοὶδοί, μάγοι, μάντιες, νὰ φανερώσῃσι πρὸς τὸν βασιλέα.

28.— Ἄλλ' εἶναι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια, καὶ κάμνει γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα Να-

βουχοδονόσορ· τὸ μέλλει γενέσθαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις. Τὸ ἐνύπνιον σου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κλίνης σου, εἶναι αὗται.

..... 31.— Σὺ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μεγάλη· ἐξαιεῖται ἦτο ἐκείνη ἡ εἰκὼν, καὶ ὑπέροχος ἡ λάμψις αὐτῆς, ἵσταμένως ἐνώπιόν σου, καὶ ἡ μορφή αὐτῆς φοβερά.

32.— Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνος ἐκείνης ἦτο ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τὸ στήθος αὐτῆς καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἐξ ἀργύρου, ἡ κοιλία αὐτῆς καὶ οἱ μηροὶ αὐτῆς ἐκ χαλκοῦ.

33.— Αἱ κνήμαι αὐτῆς ἐκ σιδήρου, οἱ πόδες αὐτῆς μέρος μὲν ἐκ σιδήρου, μέρος δὲ ἐκ πηλοῦ.

34.— Ἐθεώρεις εἶς οὐ ἀπεκόπη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐκτύπησε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς τοὺς ἐκ σιδήρου καὶ πηλοῦ, καὶ κατεσύντριψεν αὐτούς.

35.— Τότε ὁ σιδηρὸς, ὁ πηλὸς, ὁ χαλκὸς, ὁ ἀργυρὸς, καὶ ὁ χρυσός, κατεσυντρίφθησαν ἑαυτῶν, καὶ ἐγενεον ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἀλωνίου ἱεροῦ· καὶ ὁ ἀνεμὸς ἐσήκωσεν αὐτά, καὶ οὐδεὶς τόπος εὐρέθη αὐτῶν· ὁ δὲ λίθος, ὁ κτυπήσας τὴν εἰκόνα, ἐγενεον ὄρος μέγα, καὶ ἐγένευσεν ὄλην τὴν γῆν.

36.— Τοῦτο εἶναι τὸ ἐνύπνιον. Καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ θέλομεν εἰπεῖ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

37.— Σὺ, βασιλεῦ, εἶσαι βασιλεὺς βασιλέων.

..... 38.— Σὺ εἶσαι ἡ κεφαλὴ ἐκείνη ἡ χρυσή.

39.— Καὶ μετὰ σὲ θέλει ἀναστῆθῃ ἄλλη βασιλεία κατωτέρα σου, καὶ τρίτη ἄλλη βασιλεία ἐκ χαλκοῦ, ἥτις θέλει κυριεύσει ἐπὶ πάσης τῆς γῆς.

40.— Καὶ τετάρτη βασιλεία θέλει σταθῆ ἰσχυρὰ ὡς ὁ σιδηρὸς.

41.— Περὶ δὲ τοῦ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν ἐκ πηλοῦ κεραμέως, μέρος δὲ ἐκ σιδήρου, θέλει εἶσθαι βασιλεία διηρημένη.

44.— Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, θέλει ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει φθαρῆ, . . . θέλει κατασυντρίψῃ καὶ συντελέσει πάσας ταύτας τὰς βασιλείας, αὐτὴ δὲ θέλει διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας.

45.— Καθὼς εἶδες, ὅτι ἀπεκόπη λίθος ἐκ τοῦ ὄρους ἀνευ χειρῶν, καὶ κατεσύντριψε τὸν σιδηρὸν, τὸν χαλκόν, τὸν πηλόν, τὸν ἀργυρὸν καὶ τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς δὲ μέγας ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι θέλει γίνεαι μετὰ ταῦτα καὶ ἀληθινὸν εἶναι τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ.

46.— Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησε τὸν Δανιὴλ, καὶ προσέταξε νὰ προσφέρῃσιν εἰς αὐτὸν προσφοράν καὶ θυσιάματα.

47.— Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δανιὴλ, εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας, ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος τῶν βασιλέων, καὶ ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια· διότι ἠδυνάθης νὰ ἀποκαλύψῃς τὸ μυστήριον τούτου.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ναβουχοδονόσορος, εἶπεν ὁ Σεμουέλ, καὶ τοιοῦτην ἐρμηνείαν ἔδωκεν ὁ Δανιὴλ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐνυπνίου περῆλθον ἤδη ἔτη 2398 περίπου.

Ἡμεῖς δυνάμεθα σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν ἱστορικῶς, ἂν ἐπιλήθευσε. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ "ΕΠΙΓΝΩΣΕΩΣ", (1)

Ἐν Θέβαις, 7 Αὐγούστου 1900.

Ἀδελφὲ Νικόλαε.

Τὴν τελευταίαν σου ἔλαβον. Δὲν σοῦ ἀπήνησα ἄριστος, θεωρήσας ὅτι εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα μέγιστα ὠφείλα νὰ τρήσω τὸ «σπευδε βραδέως».

Διὰ τὸν ἑαυτὸν μου εἶμαι πολὺ τολμηρὸς, καὶ τὰς ἀποφάσεις μου σχηματίζω μετ' ἐξέτητος καὶ τάχους· ἀλλὰ διὰ τὰς γνώμας, τὰς ὁποίας καλοῦμαι νὰ δώσω πρὸς τοὺς ἄλλους, θέλω νὰ βασανίσω τὰ πράγματα περισσότερον. Ἰδίᾳ δὲ εἰς μοὶ ἦνε ἐξαιρετικὸς ἀγαπητοί.

Καὶ ἤδη, ὅτι σοὶ ἀπαντῶ, πρέπει νὰ σοὶ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ ἀνακωινωθείσά μοι σκέψις περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ σοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιγνώσις», μοὶ ἐπέβαλε τὸ πρῶτον ἀμμηκτὸν τι αἰσθημα στενοχωρίας καὶ ἀγαλλιάσεως. Στενοχωρίας μὲν, διότι πολυετὴς ἐν τῇ διευθύνσει τῆς «Ἀναπλάσεως» πείρα μὲ ἐδίδαξεν, ὅτι ἡ συντήρησις ἐνὸς περιοδικοῦ παρ' ἡμῶν δὲν εἶνε ἐκ τῶν τόσον εὐκόλων ἔργων ἀγαλλιάσεως δὲ, διότι εἰς τὴν σκέψιν ἐν τῷ σταδίῳ τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀγωνισμάτων. Καὶ ἡ ἀγαλλίασις, ἐκνικήσασα, ἐπέβαλε παντάπασιν τὴν στενοχωρίαν.

Κυρίως θὰ ἐπεθόμουν, ὅπως συναγωνίζησαι ἐν τῇ «Ἀναπλάσει». Ἄλλ' ἀναγωνίζω τὴν ἀληθείαν τοῦ ὑπὸ σοῦ προβαλλομένου, ὅτι μὲ τὴν νῦν ὀλιγότητα τῶν σελίδων ἐκάστου φύλλου τῆς δὲν ἀπομένει ἐν αὐτῇ ὁ ἀπαιτούμενος χώρος διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀρθρογραφίαν. Καὶ διὰ τούτο ἡ ὑπὸ σοῦ ἐκδόσις ἰδιαιτέρου περιοδικοῦ μοὶ φαίνεται ἐπιβεβλημένη ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, καὶ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος τὸ ὁποῖον ἔχεις, ὅπως μὴ ἀφήσῃς νεκρὸν τὸ ἐμπιστευθὲν σοὶ ὑπὸ τῆς θείας ἀγαθότητος τάλαντον.

Ἐγὼ, ἄλλως τε, ἔχω μεγαλητέραν ἀπὸ σὲ ἐδύνην διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ τάλαντου τούτου. Καὶ δὲν σε λαυθάνει τὸ διατί. Ἐνθυμῆσαι ὅτι, ὁπόταν, κλείων τὸ 14ον τῆς ἡλικίας σου ἔτος, ἐτελείωνες καὶ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς σου, μᾶς καταγενὴ ἡ φροντίς τίνα ἐπιστήμην ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσῃς, αὐτὴν ἀφῆκες τὴν προτιμήσῃν εἰς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἡ ἐκλογὴ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Ἀπὸ κερδοσκοπικῶν ὑπολογισμῶν, Βεβαίως ὄχι. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν,

(1) Ἐδημοσιώθη εἰς τὸν 78η ἐκδόσιντα πρῶτον ἀριθμὸν τῆς «Ἐπιγνώσεως».

και σήμερα ακόμη εν Ελλάδι έχουν την τύχην προβληματικήν, τότε δέ, πρό 18 ετών, τὰ κατ' αὐτούς, ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως, ἦσαν σκοτεινότερα καὶ ἐπισφαλέτερα. Ἄλλ' ἡμεῖς ἐστάθημεν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς τοιοούτους ὑπολογισμοὺς καὶ φόβους. Διατελούμεν τότε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς πολυκρότου συγγραφῆς τοῦ κ. Σκαλτσούνη, «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη», καὶ ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι τὸ καλλήτερον διὰ σὲ μέλλον ἢ ἀπὸ νῦν γείνης γνώστis τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ὅπως ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἀπ' αὐτοῦ λαμβανόμενων ὄπλων συντελέσης ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει εἰς καταπολέμησιν τῶν ὀλιστικῶν θεωριῶν καὶ κατήσυσιν τῶν πνευματικῶν καὶ χριστιανικῶν πεποιθήσεων. Οὕτω δὲ προετίμησας τὰς ἐπιστήμας ταύτας. Καὶ ἰδοὺ διατὶ τῶρα, ὅτε μοι ἀγγέλλεις τὴν σκέψιν σου περὶ ἐκδόσεως τῆς «Ἐπιγνώσεως», ἐγὼ ἐχαίρω καὶ ἐπιδιοκίμῳ τὴν σκέψιν ταύτην, διαβλέπων ἐν αὐτῇ ἐμπνευσιν δοθεῖσάν σοι ὑπὸ τῆς ἁγίας προνοίας καὶ ἀρχῆν πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ, διὰ τῶν ὁποίων, παραρριψάντες ὕλικῶς ἐπιπερθεῖς τῆς ἐπιστήμης κλάδους, προετιμήσαμεν διὰ σὲ κλάδον, ἐν ᾧ ἠλπίζαμεν ὅτι ἂν καθίστασο γρησιμώτερος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὸ Γένος.

Καὶ τοῦτο σοὶ εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας. Αἰ κοινονίαι καὶ τὰ ἔθνη προάγονται διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν εὐρωστίας, τοιαύτη δὲ δημιουργεῖται μόνον ὅπου αἱ ὑπερκόσμοι πεποιθήσεις εἶνε κραταιομένηαι ἐν τῇ συνειδήσει ἀρχόντων καὶ ἀργόμενων, καὶ τὸ ἰδεώδες κατισχύει τῶν ὀλιστικῶν ῥοπῶν καὶ τῶν ἑγωιστικῶν ἐνστάσεων καὶ βλέψεων. Εὐτυχῶς ἐν Ελλάδι ἡ ἀλήθεια αὕτη κατανοεῖται σήμερον εἰς βαθμὴν ὅπως οὐ παρέχορον, καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ τάξεις ἔπαυσαν νὰ δουλεύουσιν εἰς τὸν συρμὸν τοῦ ὀλισμοῦ. Ἐκ πολλῶν περιορισμῶν μου κατέιδον τὸ εὐχάριστον τοῦτο φαινόμενον, νῦν δὲ περιχαρῆς τὸ βλέπω καὶ ἐν τῇ πόλει τῶν Θηβῶν. Μεταξὺ τῶν ἀκρατῶν μου πρωτατατοῦσιν οἱ ἐπιστήμονες, πλεῖστα δὲ διδόμενα μὲ πείθουσιν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὸν θεῖον λόγον εἶνε βαθύ καὶ σπουδαῖον. Τὴν ἐσπεραν τῆς χθὲς εὐρέθη εἰς δειπνον μὲθ' ἱκανῶν ἰατρῶν καὶ δλίγων δικηγόρων, καὶ πρὸ τοῦ φαγητοῦ δὲ καὶ μετὰ τὸ φαγητὸν μὲ προέλασαν αὐτοὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Εἶνε δὲ ὅλοι των ἐγγεγραμμένοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἀναπλάσιν», καὶ τῶρα ἐνεγράφησαν καὶ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Μετάφρασιν τῶν Ἀπάντων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν συγδιελέξεών μου ἀδιστακτῶς πείθεται ὅτι εἶνε ἐπιστήμονες ἐκ τῶν πιστοτάτων, συμμαρτυροῦντες διὰ τοῦ παραδείγματός των, ὅτι ὁ γενόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σκαλτσούνη καὶ ἄλλων ἀγῶν ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν καὶ χριστιανικῶν πεποιθήσεων δὲν ἀπέβη ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφελής.

Ἐντεῦθεν ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἀγῶνος εἶνε ἐπιβεβλημένη ὡς φειλὴ ἱερά, ἀνεκλάλητος δὲ εἶνε ἡ χαρὰ μου διὰ τὸ ὅτι εἰς τὴν πάλιν ἀπαύσεσιν νῦν ἀποφασιστικώτερον, ἀφιερῶνται εἰς αὐτὴν ὀλοκλήρον τὸν ἑαυτῶν σου. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, ἀξιολογῶ καὶ ἤδη παρασκευασμένους, ἂν καταρ-

τισθῆς ἐτι κρείσσον ἐν αὐτῷ τῷ ἀγῶνι, ὃ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἴθε νὰ σὲ ἀξιώσῃ νὰ ἀλλάξῃς, εὐδοκίμως καὶ νὰ σὲ ἀναδείξῃ ἕνα τῶν κρατίστων Αὐτοῦ σημαφόρων ἐν ταῖς τάξεσι τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας Του.

Σὲ ἀσπάζομαι. Ὁ ἀδελφός σου. **Μιχαὴλ Ι. Γαλανός.**

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΕΠΙ Τῆς ΕΚΛΟΓῆς
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ
ΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ἐκ τῶν πολυαριθμῶν συγχαρητηρίων, τὰ ὁποῖα τηλεγραφικῶς ἢ δι' ἐπιστολῶν διεβιβάσθησαν εἰς τὸν ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Πάφου κ. Πανάρετον, δημοσιεύομεν ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» τινά.

Ἐκ Λεβαθείας. **Δουληγέρην**
Μητροπολίτην Πάφου Ἀθῆνας

Ἄσπας ὁ κληρὸς Λεβαθείας ἐκφράζει ὑμῖν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ἐκλογῇ ὑμῶν εἰς Μητροπολίτην Πάφου. Ἱερεῖς, Βουτζελᾶς Ἀρχιμανδρίτης, Σκαλίγγος οἰκονόμος, Δημακόπουλος οἰκονόμος, Κασσεωῆτης σκευοφύλαξ, Καραμερτζάνης πρωτεύδικος, Παπαδιαμαντῆς, Νίκαινας Σακελλίων.

Ἐκ Λεβαθείας ὠσαύτως. **Πανάρετον Δουληγέρην**, Ἀθῆνας.

Ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος τεχνουργῶν συγχαίρει ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερόν Πάφου καὶ εὐχεται τὰ βέλτιστα.

Ἐξ Αἰγίου. **Πανάρετον Δουληγέρην**, Ἀθῆνας.

Ἐμπορικὸς Σύλλογος Αἰγίου, ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς δυνάμεις, ἃς προσηνέγκατε τῇ τε Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἔθνει, ἐντεῖλατό μοι διερμηνεῦσαι ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ἐκλογῇ ὑμετέρας Σεβασμιότητος εἰς Μητροπολίτην Πάφου.

Ἐξ Ὠφείων Σταυρουλόπουλος. **Πανάρετον Δουληγέρην** Μητροπολίτην Πάφου, Ἀθῆνας.

Τμήμα ἐν Αἰγίῳ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως», σεμνυνόμενον ἐπὶ προσγενομένη τιμῇ εἰς σπουδαίωτον Συλλόγου παράγοντα, συγχαίρει ὑμῖν ἐγκαρδῶς ἐπὶ ὑψηλῇ ἐκκλησιαστικῷ ἀξιώματι, δι' οὗ πάνυ ἐπαξίως ὑμετέρα Σεβασμιότης ἐπιμήθη.

Ἐκ Ραψάνης. **Πανάρετον Δουληγέρην** Μητροπολίτην Πάφου.

Ἐπὶ ἀμύμῳ ἐκλογῇ ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερόν Πάφου ἐπ' ἀγαθῇ Ἐκκλησίας καὶ Γένους, δέξασθε ἐγκάρδια συγχαρητήρια Συμβουλίου καὶ μελῶν ἐνταῦθα Συλλόγου ἢ Ἐπιτρόπου. **Πρόεδρος Ζήλος**

Ἐκ Τρικυλίων ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ φρούραρχος κ. Κωνσταντινίδης.

Σεβασμιώτατον Πανάρετον Δουληγέρην, Ἀθῆνας
Συγχαίρω ἐλοφύχως. **Κωνσταντινίδης**
Καὶ ἐκ Λαμίας ὁ τόσον ὑπέροχος μεταξὺ τῶν νομαρχῶν μᾶς κ. Σπανίδης τὰ ἐξῆς θαυμασίως χαρακτηριστικῶς.

Πανάρετον Δουληγέρην, Ἀθῆνας
Συγχαίρω ἐγκαρδῶς Μητροπολίτην Πάφου διὰ Μητροπολίτην τῆς Σπανίδης.

Ἐκ Βόλου δὲ παρεκλήθημεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων Προέδρων νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα διαβιβάσθέντα ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον.

Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Συγχαίρομεν ἐγκαρδῶς τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ τὴν εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι κληρὸν προσγενομένην τιμὴν ἐκ τῆς ἐκλογῆς ὡς Μητροπολίτου Πάφου τοῦ ἱεροκλήρου καὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» Ἀρχιμανδρίτου Πανάρετου Δουληγέρην, κληρικῶν σπουδαίου καὶ δραστηρίου, πρὸς ὃν καὶ ἡ Θεσσαλία ὀφείλει εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ καρποφόρον Ἀποστολικὸν αὐτοῦ κήρυγμα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικῶν Συλλόγου Βισσίλειος Ξενάκης

Ὅμοιον τηλεγράφημα ἀπέστειλεν ἐκ Βόλου πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὁ πρόεδρος τῆς ἐκεῖ Φιλοπότῃου Ἀδελφότητος κ. Γεώργιος Κούτσικας.

Ὁ δὲ πρόεδρος τῆς ἐν Βόλῳ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἡπειρωτῶν ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον ὡς ἐξῆς.

Καὶ ἡμετέρον Σεματεῖον συγχαίρει ἐγκαρδῶς Ἱεράν Σύνοδον δι' ἐπιτυχιστάτην ἐκλογὴν Πανάρετου Δουληγέρην ὡς Μητροπολίτου Πάφου.

Γ. Νικολαΐδης.

Ὅσαύτως δὲ πρὸς τὴν ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπέμφθη ἐκ Βόλου καὶ τοῦτο τὸ τηλεγράφημα.

Ἐπικροτοῦντες ἐκλογὴν Ἀρχιμανδρίτου Δουληγέρην ἱεροκλήρου «Ἀναπλάσεως» ὡς Μητροπολίτου Πάφου, πρὸς ὃν καὶ ἡ Θεσσαλία ὀφείλει εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ καρποφόρον αὐτοῦ κήρυγμα, συγχαίρομεν ἐγκαρδῶς Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ τὴν εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι κληρὸν προσγενομένην τιμὴν.

Πρόεδρος Ἐμπορικῶν Συλλόγου Βόλου **Ι. Ζάχος**

Ὁ δὲ ἐν Πάτραις Λαϊκὸς Σύνδεσμος «Ἅγιος Κωνσταντίνος» ἐπέστειλε τὰ ἐξῆς.

Πρὸς τὸν ἐλλόγιμον κ. **Παν. Δουληγέρην** Ἀρχιμανδρ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Λαϊκοῦ Συνδέσμου ὁ «Ἅγιος Κωνσταντίνος» διερμηνεῖον τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἰσθητά τῶν μελῶν του, συγχαίρει ὑμῖν καὶ ἄπαντι τῷ

ἱερωῶ ἡμῶν κληρῷ ἐπὶ τῇ πανδήμῳ ἐκλογῇ ὑμῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων ὡς Μητροπολίτου Πάφου. Ὁ «Λαϊκὸς Σύνδεσμος» εὐχεται ἵνα ὁ Ὑψίστος ἐνισχύῃ ὑμᾶς ὅπως ἡ ἐγνωσμένη ὑμῶν δράσις ἢ ἀνάλογος τῆς νέας ὑψηλῆς θέσεως, εἰς ἣν ἐκλήθητε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Πρόεδρος **Εὐθύμιος Καρίκαλος** **Δημ. Σ. Παπασταθόπουλος**

Τὸ δὲ ἐν Πύργῳ Τμήμα «Ἀναπλάσεως» ἐπέστειλε τὰ ἐξῆς.

Πύργος τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1901.
Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἢ «Ἀναπλάσεως» Ἀθῆνας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλωμεν πρὸς τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἡ κατὰ τὴν 21ην τρέχοντος μηνὸς συγκατηθεῖσα τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Τμήματος τοῦ Συλλόγου, ἐξέλεξεν ὡς ἐφόρους διὰ τὴν τριετίαν τοῦ 1901-1904 τοὺς κ. κ. Μιχαὴλ Μητσάκη, Πέτρον Πετρόπουλον, Κωνσταντ. Σακελλαρίου, Σωτηρ. Σακελλαρίου, καὶ Γεώργιον Α. Λαμπρινόπουλον, οἵτινες προσέβησαν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν συνεδρίαν εἰς τὰς ἐξῆς ἀρχαιρεσίας. Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξελέγη ὁ κ. Μιχαὴλ Μητσάκης, Ἐφοροὶ τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ ὁ κ. Πέτρος Πετρόπουλος, Ἐφοροὶ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παιδῶν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου, καὶ δι' ὅλην τὴν τριετίαν ταμίαι μὲν ὁ κ. Σωτήριος Σακελλαρίου, Γραμματεῖς δὲ ὁ κ. Γεώργιος Α. Λαμπρινόπουλος.

Ἀναγγέλλοντες τὸν καταρτισμὸν τοῦτον τῆς ἐφορείας τοῦ Τμήματος πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου δραττοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας ἀφ' ἧς μὲν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς αὐτὸ ἀπεριόριστον ὑπέληψιν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συγχαρώμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν πρὸς τὸ ἐπιφανὲς αὐτοῦ μέλος, τὸν ἐλλογιμώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Πανάρετον Δουληγέρην, γνήσιον καὶ ἀκάματον τοῦ Εὐαγγελίου ἰσγάτην, γενομένην ἑκατόκτον καὶ δικαίαν τιμὴν ἐκ μέρους τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἧτις ἐξέλεξεν αὐτὸν τόσον πανηγυρικῶς Μητροπολίτην Πάφου.

Τῆς ἐκτάτου ταύτης τιμῆς ἀναμφιβόλως μετέχει καὶ τὸ ἐνταῦθα Τμήμα τοῦ Συλλόγου. Ἡ ἀγαλλίασις ὅμως αὐτοῦ θὰ ἦτο ὑπερτέρα, εἰάν ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Πάφου, πρὶν ἀπέλθῃ εἰς τὴν κληρωθεῖσαν αὐτῷ ἀρχιεπισκοπὴν, πύδοιαι νὰ ἀποχαιρέτησῃ προσωπικῶς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς τμήματι τοῦ Συλλόγου, καὶ ἰδίᾳ τὸ ἡμέτερον, ἥπερ δὲν νῦντύχησεν ἵνα γινώρισῃ αὐτὸν καὶ ἀκούσῃ τὴν θεηγόρον αὐτοῦ δ.δασκάλειαν.

Διατελούμεν μὲθ' ὑπολήψεως **Ὁ πρόεδρος** **Ὁ γραμματεὺς**

Μιχ. Μπισσάκης **Γ. Α. Λαμπρινόπουλος**

